

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

65. gadagājums

2022. gada 24. oktobris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2022/C 408/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2022/C 408/02	Lietā C-184/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Vilniaus apygardos administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. un 8. pants, kā arī 52. panta 1. punkts – Direktīva 95/46/EK – 7. panta c) punkts – 8. panta 1. punkts – Regula (ES) 2016/679 – 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un 3. punkta otrā daļa – 9. panta 1. punkts – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu – Sabiedrības interešu mērķis – Samērīgums – Īpašu kategoriju personas datu apstrāde – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts pienākums publiskot internetā datus, kas ietverti valsts dienestā strādājošo personu vai publisko finansējumu saņemošo apvienību vai iestāžu vadītāju privāto interešu deklarācijās – Interesu konfliktu un korupcijas novēršana publiskajā sektorā)	2
2022/C 408/03	Apvienotās lietas C-273/20 un C-355/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bundesrepublik Deutschland</i> /SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Imigrācijas politika – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – Direktīva 2003/86/EK – 10. panta 3. punkta a) apakšpunkts – 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “nepilngadīgs bērns” – Jēdziens “faktiska ģimenes dzīve” – Pilngadīga persona, kas lūdz ģimenes atkalapvienošanos ar nepilngadīgo, kurš ieguvis bēgļa statusu – Atbilstošais datums, lai izvērtētu nepilngadīgā statusu)	3

2022/C 408/04	Lieta C-279/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Bundesverwaltungsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Bundesrepublik Deutschland/XC</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Imigrācijas politika – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – Direktīva 2003/86/EK – 4. panta 1. punkta pirmās daļas c) punkts – Jēdziens “nepilngadīgs bērns” – 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “faktiska ģimenes dzīve” – Bērns, kurš lūdz ģimenes atkalapvienošanos ar savu tēvu, kas ieguvis bēgļa statusu – Atbilstošais datums, lai izvērtētu nepilngadīgā statusu)	4
2022/C 408/05	Lieta C-332/20: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskais iepirkums – Koncesijas līgumi – Jauktas kapitālsabiedrības izveide – “Integrēto izglītības iestāžu pakalpojumu” pārvaldības piešķiršana šai sabiedrībai – Privātā partnera izraudzīšanās iepirkuma procedūrā – Direktīva 2014/23/ES – 38. pants – Direktīva 2014/24/ES – 58. pants – Piemērojamība – Iekšējie (in house) kritēriji – Prasība par privātā partnera minimālo līdzdalību jauktas kapitālsabiedrības kapitālā – Līgumslēdzēja iestādes netiešā līdzdalība privātā partnera kapitālā – Atlases kritēriji)	5
2022/C 408/06	Lieta C-352/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Kúria</i> (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Direktīva 2009/65/EK – Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) – Direktīva 2011/61/ES – Alternatīvo ieguldījumu fondi – PVKIU pārvaldības sabiedrības vadītāju vai alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieka vadītāju atalgojuma politika un prakse – Atsevišķiem vadības locekļiem izmaksātās dividendes – “Atalgojuma” jēdziens – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkts – Tiesības uz īpašumu)	6
2022/C 408/07	Lieta C-391/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 7. septembra spriedums (Latvijas Republikas Satversmes tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko ierosinājuši Boriss Cilevičs u.c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Ierobežojums – Attaisnojums – Izglītības sistēmas organizācija – Augstskolas – Pienākums studiju programmas īstenot attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā – LES 4. panta 2. punkts – Dalībvalsts nacionālā identitāte – Dalībvalsts oficiālās valodas aizsardzība un lietojuma veicināšana – Samērīguma princips)	7
2022/C 408/08	Lieta C-411/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Finanzgericht Bremen</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības pilsonība – Personu brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – Direktīva 2004/38/EK – 24. panta 1. un 2. punkts – Sociālā nodrošinājuma pabalsti – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 4. pants – Ģimenes pabalsti – Citu dalībvalstu ekonomiski neaktīvo valstspiederīgo izslēgšana pirmajos trīs uzturēšanās mēnešos uzņēmējā dalībvalstī)	7
2022/C 408/09	Lieta C-501/20: Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza <i>Audiencia Provincial de Barcelona</i> – Spānija) – <i>M P A/LC D N M T</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 3., 6., 8. un 14. pants – Pastāvīgās dzīvesvietas jēdziens – Kompetence, atzīšana, nolēmumu izpilde un sadarbība uzturēšanas saistību lietās – Regula (EK) Nr. 4/2009 – 3. un 7. pants – Divu dažādu dalībvalstu pilsoņi, kas dzīvo trešā valstī kā Eiropas Savienības delegāciju trešās valstīs līgumdarbinieki – Jurisdikcijas noteikšana – Forum necessitatis)	8
2022/C 408/10	Lieta C-588/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Landgericht Hannover</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Landkreis Northeim/Daimler AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Prasības par zaudējumu atlīdzību saistībā ar Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumiem – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts pārkāpums – Izlīguma procedūra – Izstrādājumi, uz kuriem attiecas pārkāpums – Specializētie kravas automobiļi – Sadzīves atkritumu savākšanas kravas automobiļi)	9
2022/C 408/11	Lieta C-614/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Tallinna Halduskohus</i> (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Lux Express Estonia AS/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – Atsevišķu pasažieru kategoriju bezmaksas pārvadāšanas pienākuma noteikšana ar vispārējiem noteikumiem – Kompetentās iestādes pienākums piešķirt pakalpojumu sniedzējiem sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju – Aprēķina metode)	10

2022/C 408/12	Lieta C-624/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 7. septembra spriedums (<i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E.K./ <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/109/EK – To trešo valstu valstspiederīgo statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji – Piemērošanas joma – Trešās valsts valstspiederīgais, kam ir uzturēšanās tiesības saskaņā ar LESD 20. pantu – 3. panta 2. punkta e) apakšpunkts – Tikai īslaicīga uzturēšanās – Autonomas Savienības tiesību jēdziens)	11
2022/C 408/13	Lieta C-659/20: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ET/ <i>Ministerstvo životního prostředí</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzība, kontrolējot to tirdzniecību – Regula (EK) Nr. 338/97 – 8. panta 3. punkta d) apakšpunkts – Jēdziens “dzīvnieku sugu īpatņi, kas dzimuši un auguši nebrīvē” – Regula (EK) Nr. 865/2006 – 1. panta 3. punkts – Jēdziens “vaislas dzīvnieki” – 54. panta 2. punkts – Vaislas dzīvnieku noteikšana – Izcelšanās kontrole)	12
2022/C 408/14	Lieta C-716/20: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Supremo Tribunal de Justiça</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Satelītapraide un kabeļu retranslācija – Direktīva 93/83/EEK – 1. panta 3. punkts – Jēdziens “kabeļu retranslācija” – Retranslācijas operators, kam nav kabeļoperatora statusa – Atklātai uztveršanai paredzētu televīzijas vai radio programmu vienlaicīga, nemainīga un nesaīsināta retranslācija ar satelīta starpniecību, ko veic viesnīcnieks, izmantojot parabolisko antenu, kabeli un televīzijas vai radio uztvērējus – Neesamība)	13
2022/C 408/15	Lieta C-720/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Verwaltungsgericht Cottbus</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RO, ko pārstāv likumiskais pārstāvis/ <i>Bundesrepublik Deutschland</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā patvēruma politika – Kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu – Regula (ES) Nr. 604/2013 (Dublina III) – Starptautiskās aizsardzības pieteikums, ko savas dzimšanas dalībvalstī iesniedzis nepilngadīgais – Šī nepilngadīgā vecāki, kas iepriekš ieguvuši bēgļa statusu citā dalībvalstī – 3. panta 2. punkts – 9. pants – 20. panta 3. punkts – Direktīva 2013/32/ES – 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamība un atbildība par tā izskatīšanu)	14
2022/C 408/16	Lieta C-19/21: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem</i> (Nīderlandes Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – I, S/ <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 604/2013 – Kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu – 8. panta 2. punkts un 27. panta 1. punkts – Nepilngadīgais bez pavadības, kura radnieks likumīgi atrodas citā dalībvalstī – Šis dalībvalsts noraidīts pieprasījums uzņemt šo nepilngadīgo – Minētā nepilngadīgā vai radnieka tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli pret noraidījuma lēmumu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 24. un 47. pants – Bērna interešu prioritāte) .	15
2022/C 408/17	Apvienotās lietas C-80/21: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieście w Warszawie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E.K., S.K./D.B.P. (C-80/21), un B.S., W.S./M. (C-81/21), un B.S., Ł.S./M. (C-82/21) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts – Hipotekārā kredīta līgumi – Noteikuma negodīguma konstatēšanas sekas – Noilgums – Efektivitātes princips)	15
2022/C 408/18	Lieta C-98/21: Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt R/W-GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkts, 9. panta 1. punkts, 167. pants un 168. panta a) punkts – Priekšnodokļa atskaitīšana – Jēdziens “nodokļa maksātājs” – Pārvaldītājsabiedrība – Izdevumi, kas saistīti ar dalībnieka ieguldījumu natūrā meitasuzņēmumos – Izdevumu neietilpšana vispārējās izmaksās – Meitasuzņēmumu darbības, kas galvenokārt ir atbrīvotas no nodokļa)	17

2022/C 408/19	Lieta C-263/21: Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado u.c.</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Ekskluzīvas reproducēšanas tiesības – Izņēmums – Kopēšana privātai lietošanai – Maksa – Atbrīvojums ex ante – Atbrīvojuma sertifikāts, ko ir izsniedzis privāto tiesību subjekts, kuru kontrolē vienīgi autortiesību pārvaldījuma sabiedrības – Šī subjekta kontroles pilnvaras)	17
2022/C 408/20	Lieta C-267/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Înalta Curte de Casație și Justiție</i> – Rumānija) – <i>Uniq Asigurări SA/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 56. pants – Apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana – Nodokļu piesaistes vieta – Atlīdzības prasību administrēšanas pakalpojumi, kas sniegti apdrošinātāja vārdā un labā)	18
2022/C 408/21	Lieta C-294/21: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza <i>Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg</i> – Luksemburga) — <i>État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/ Navitours Sàrl</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 2. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Ar nodokli apliekami darījumi – 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Transporta pakalpojumu sniegšanas vieta – Tūrisma kruīzi pa Mozeli – Upe ar kondomināta statusu)	19
2022/C 408/22	Lieta C-319/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Corte d'appello di Venezia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Tirgu kopīgā organizācija – Regula (EK) Nr. 1234/2007 – Iepakoti svaigi augļi un dārzeņi – Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011 – Atbilstības pārbaude – Transportēšana uz tā paša uzņēmēja pārdošanas punktu – Pavaddokuments – Norāde par izcelsmes valsti)	20
2022/C 408/23	Lieta C-368/21: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Finanzgericht Hamburg</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>R.T./Hauptzollamt Hamburg</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – Regula (ES) Nr. 952/2013 – Muitas parāda rašanās vieta – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 30. pants – 60. pants – 71. panta 1. punkts – Importam piemērojamā PVN iekasējamības gadījums un iekasējamība – Nodokļu parāda rašanās vieta – Savienības muitas tiesību aktos paredzētā pienākuma neizpildes konstatējums – Preču importa vietas noteikšana – Trešā valstī reģistrēts transportlīdzeklis, kas ievests Eiropas Savienībā pretēji muitas tiesiskajam regulējumam)	20
2022/C 408/24	Lieta C-399/21: Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (<i>Svea Hovrätt</i> (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>IRnova AB/FLIR Systems AB</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 24. panta 4. punkts – Izņēmuma jurisdikcija – Jurisdikcija patentu reģistrācijas vai spēkā esamības lietās – Piemērošanas joma – Trešā valstī iesniegts pieteikums par patentu un piešķirts patents – Izgudrotāja statuss – Tiesību uz izgudrojumu īpašnieks)	21
2022/C 408/25	Lieta C-422/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (<i>Consiglio di Stato</i> – (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Ministero dell'Interno/TO</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji – Direktīva 2013/33/ES – 20. panta 4. un 5. punkts – Īpaši vardarbīga uzvedība – Dalībvalstu tiesības noteikt sankcijas – Tvērums – Uzņemšanas materiālo nosacījumu atteikšana)	22
2022/C 408/26	Lieta C-507/21 P: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums – <i>Puma SE u.c./Eiropas Komisija</i> (Apelācijas sūdzība – Dempings – Tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu imports, kuriem ir ādas vīrs – Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 izpilde – Galīgā antidempinga maksājuma atkārtota noteikšana – Kompetence <i>ratione temporis</i> – Diskriminācijas aizlieguma princips)	22

2022/C 408/27	Lieta C-188/22: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 8. septembra rīkojums (<i>Sąd Okręgowy w Opolu</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VP (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās – Regula (EK) Nr. 1206/2001 – Pierādījumu iegūšana – Tādas personas rakstisks paziņojums, kas dzīvo citā dalībvalstī, nevis kompetentās tiesas dalībvalstī – Iespēja izmantot valsts tiesības, nevis šajā regulā paredzētu pierādījumu iegūšanas līdzekli)	23
2022/C 408/28	Lieta C-205/22: Tiesas 2022. gada 8. jūlija rīkojums (<i>Curtea de Apel Alba Iulia</i> (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C.D.A./I.J., N.L. (Izslēgšana no reģistra)	23
2022/C 408/29	Lieta C-36/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. janvārī <i>Silvia González Sordo</i> u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-642/21 <i>González Sordo</i> u.c./Komisija	24
2022/C 408/30	Lieta C-37/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. janvārī GZ (*) u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-687/21 GZ (*) u.c./Komisija	24
2022/C 408/31	Lieta C-38/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. janvārī <i>José Antonio Santos Cañibano</i> u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-649/21 <i>Santos Cañibano</i> u.c./Komisija	25
2022/C 408/32	Lieta C-39/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. janvārī <i>Enol Velasco Granda</i> u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-658/21 <i>Velasco Granda</i> u.c./Komisija	25
2022/C 408/33	Lieta C-40/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. janvārī <i>Ramón Baides Fernández</i> u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-659/21 <i>Baides Fernández</i> u.c./Komisija	25
2022/C 408/34	Lieta C-195/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. martā <i>Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza (PTTAZ)</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 27. janvāra rīkojumu lietā T-736/21 <i>PTTAZ</i> /Komisija	26
2022/C 408/35	Lieta C-400/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. jūnijā iesniedza <i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) – VT, UR/ <i>Conny GmbH</i>	26
2022/C 408/36	Lieta C-427/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Varhoven kasatsionen sad</i> (Bulgārija) – Kriminālprocess pret BG	27
2022/C 408/37	Lieta C-430/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) – Kriminālprocess pret VB	27
2022/C 408/38	Lieta C-432/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza <i>Spetsializiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) – Kriminālprocess pret PT, SD	28
2022/C 408/39	Lieta C-438/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. jūlijā iesniedza <i>Sofiyiski rayonon sad</i> (Bulgārija) – “Em akaunt BG” EOOD/“Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD . .	28
2022/C 408/40	Lieta C-441/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. jūlijā iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – <i>Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020</i> /Obshtina Razgrad	30
2022/C 408/41	Lieta C-443/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. jūlijā iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – <i>Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”</i> /Obshtina Balchik . .	31
2022/C 408/42	Lieta C-450/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 6. jūlijā iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Caixabank SA</i> u.c./ADICAE u.c.	32

2022/C 408/43	Lieta C-468/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 13. jūlijā iesniedza <i>Spetsialisiran nakazatelen sad</i> (Bulgārija) – Kriminālprocess pret VB	33
2022/C 408/44	Lieta C-534/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 10. augustā <i>Roberto Aquino</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-253/21 <i>Aquino/Parlaments</i> . .	33
2022/C 408/45	Lieta C-546/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. augustā iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – GF/ <i>Schauinsland-Reisen GmbH</i>	34
2022/C 408/46	Lieta C-265/21: Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2022. gada 21. jūlija rīkojums (<i>Cour d'appel de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AB, AB-CD/Z EF	35
2022/C 408/47	Lieta C-481/21: Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 9. augusta rīkojums (<i>Verwaltungsgericht Wiesbaden</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TX/Vācijas Federatīvā Republika	35
Vispārējā tiesa		
2022/C 408/48	Lieta T-483/22: Prasība, kas celta 2022. gada 4. augustā – <i>Genzyme Europe/Komisija</i>	36
2022/C 408/49	Lieta T-507/22: Prasība, kas celta 2022. gada 19. augustā – <i>Schrom Farms/Komisija</i>	37
2022/C 408/50	Lieta T-536/22: Prasība, kas celta 2022. gada 31. augustā – <i>PAN Europe/Komisija</i>	38
2022/C 408/51	Lieta T-541/22: Prasība, kas celta 2022. gada 2. septembrī – <i>Sanity Group/EUIPO</i> – <i>AC Marca Brands</i> ("Sanity Group")	38
2022/C 408/52	Lieta T-542/22: Prasība, kas celta 2022. gada 4. septembrī – <i>Martin Rodrigo/EUIPO</i> – <i>Louis Vuitton Malletier</i> ("CALIFORNIA Dreaming by Made in California")	39
2022/C 408/53	Lieta T-543/22: Prasība, kas celta 2022. gada 5. septembrī – <i>Laboratorios Ern/EUIPO</i> – <i>BRM Extremities</i> ("BIOPLAN")	40
2022/C 408/54	Lieta T-549/22: Prasība, kas celta 2022. gada 6. septembrī – <i>Prolactal/EUIPO</i> – <i>Prolactea</i> ("PROLACTAL")	40
2022/C 408/55	Lieta T-552/22: Prasība, kas celta 2022. gada 7. septembrī – <i>mataharispacub/EUIPO</i> – <i>Rouha</i> ("SpaClubMatahari")	41
2022/C 408/56	Lieta T-555/22: Prasība, kas celta 2022. gada 9. septembrī – Francija/Komisija	42
2022/C 408/57	Lieta T-565/22: Prasība, kas celta 2022. gada 13. septembrī – HF/Parlaments	43
2022/C 408/58	Lieta T-474/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 8. septembra rīkojums – <i>Schenk Italia/EUIPO</i> – <i>Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella</i> ("AMICONE")	43
2022/C 408/59	Lieta T-608/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 8. septembra rīkojums – <i>Automobiles Citroën/EUIPO</i> – <i>Polestar</i> (Divu apgrieztu leņķveida uzšuvju attēlojums)	44
2022/C 408/60	Lieta T-625/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 8. septembra rīkojums – <i>Automobiles Citroën/EUIPO</i> – <i>Polestar</i> (Divu apgrieztu leņķveida uzšuvju attēlojums)	44

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2022/C 408/01)

Jaunākā publikācija

OV C 398, 17.10.2022.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 389, 10.10.2022.

OV C 380, 3.10.2022.

OV C 368, 26.9.2022.

OV C 359, 19.9.2022.

OV C 340, 5.9.2022.

OV C 326, 29.8.2022.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – OT/Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

(Lieta C-184/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. un 8. pants, kā arī 52. panta 1. punkts – Direktīva 95/46/EK – 7. panta c) punkts – 8. panta 1. punkts – Regula (ES) 2016/679 – 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un 3. punkta otrā daļa – 9. panta 1. punkts – Apstrāde, kas ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu – Sabiedrības interešu mērķis – Samērīgums – Īpašu kategoriju personas datu apstrāde – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikts pienākums publiskot internetā datus, kas ietverti valsts dienestā strādājošo personu vai publisko finansējumu saņemošo apvienību vai iestāžu vadītāju privāto interešu deklarācijās – Interesu konfliktu un korupcijas novēršana publiskajā sektorā)

(2022/C 408/02)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītājs: OT

Atbildētāja: Vyriausioji tarnybinės etikos komisija

piedaloties: Fondas "Nevyriausybinių organizacijų informacijos ir paramos centras"

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 7. panta c) punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 6. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts un 3. punkts, lasot tos Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. panta, kā arī 52. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesību akti – kas noteic, ka tiešsaistē ir jāpublisko privāto interešu deklarācija, kuru iesniegt ir pienākums ikvienam publisko finansējumu saņemošās iestādes vadītājam – šīm Savienības tiesību normām ir pretrunā konkrēti tiktāl, ciktāl šī publiskošana attiecas uz personvārdu ietverošiem datiem par deklarācijas iesniedzēja laulāto, faktisko vai reģistrēto dzīvesbiedru, kā arī viņa radniekiem vai paziņām, kuri var izraisīt interešu konfliktu, vai arī par visiem pēdējos divpadsmit kalendāra mēnešos noslēgtajiem darījumiem, kuru vērtība pārsniedz 3 000 euro.

- 2) Direktīvas 95/46 8. panta 1. punkts un Regulas 2016/679 9. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu personas datu – kas var netieši atklāt fiziskas personas seksuālo orientāciju – publiskošana tās valsts iestādes tīmekļvietnē, kas ir atbildīga par privāto interešu deklarāciju saņemšanu un to satura pārbaudīšanu, ir īpašu kategoriju personas datu apstrāde šo tiesību normu izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 255, 3.8.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bundesrepublik Deutschland*/SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

(Apvienotās lietas C-273/20 un C-355/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Imigrācijas politika – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – Direktīva 2003/86/EK – 10. panta 3. punkta a) apakšpunkts – 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “nepilngadīgs bērns” – Jēdziens “faktiska ģimenes dzīve” – Pilngadīga persona, kas lūdz ģimenes atkalapvienošanos ar nepilngadīgo, kurš ieguvis bēgļa statusu – Atbilstošais datums, lai izvērtētu nepilngadīgā statusu)

(2022/C 408/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bundesrepublik Deutschland

Atbildētāji: SW (C-273/20), BL, BC (C-355/20)

piedaloties: Stadt Darmstadt (C-273/20), Stadt Chemnitz (C-355/20)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos 16. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka vecāku ģimenes atkalapvienošanās gadījumā ar nepilngadīgu bēgli bez pavadības saskaņā ar šīs direktīvas 10. panta 3. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar tās 2. panta f) punktu, fakts, ka šis bēglis vēl ir nepilngadīgs datumā, kurā tiek pieņemts lēmums attiecībā uz apgādnieka vecāku iesniegto pieteikumu par ieceļošanu un uzturēšanos ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, nav “nosacījums” 16. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, kura neievērošana ļauj dalībvalstīm šādu pieteikumu noraidīt. Turklāt šīs tiesību normas, lasot tās minētās direktīvas 13. panta 2. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru šādā gadījumā attiecīgo vecāku uzturēšanās tiesības izbeidzas, tiklīdz bērns sasniedz pilngadību.
- 2) Direktīvas 2003/86 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai uzskatītu, ka pastāv faktiska ģimenes dzīve šīs tiesību normas izpratnē vecāka ģimenes atkalapvienošanās gadījumā ar nepilngadīgu bērnu, kurš ieguvis bēgļa statusu, ja šis bērns ir sasniedzis pilngadību pirms lēmuma pieņemšanas attiecībā uz šī vecāka iesniegto pieteikumu par ieceļošanu un uzturēšanos ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, nepietiek tikai ar pirmās pakāpes radniecību taisnā augšupējā līnijā. Tomēr, lai šis vecāks varētu izmantot ģimenes atkalapvienošanos, nav nepieciešams, lai bērns, kas ir apgādnieks, un attiecīgais vecāks dzīvotu vienā kopīgā mājāsaimniecībā vai zem viena jumta. Lai uzskatītu, ka šīs personas atjauno personiskās un emocionālās attiecības, un lai apliecinātu faktiskas ģimenes dzīves

pastāvēšanu, var pietikt ar atsevišķiem apmeklējumiem, cik vien tie ir iespējami, un jebkāda veida regulāriem kontaktiem. Turklāt nedrīkst arī prasīt, lai bērns, kas ir apgādnieks, un attiecīgais vecāks finansiāli atbalstītu vienu otru.

⁽¹⁾ OV C 378, 9.11.2020.
OV C 348, 19.10.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Bundesrepublik Deutschland/XC*

(Lieta C-279/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Imigrācijas politika – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – Direktīva 2003/86/EK – 4. panta 1. punkta pirmās daļas c) punkts – Jēdziens “nepilngadīgs bērns” – 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “faktiska ģimenes dzīve” – Bērns, kurš lūdz ģimenes atkalapvienošanos ar savu tēvu, kas ieguvis bēgļa statusu – Atbilstošais datums, lai izvērtētu nepilngadīgā statusu)

(2022/C 408/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Atbildētāja: XC

piedaloties: *Landkreis Cloppenburg*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos 4. panta 1. punkta pirmās daļas c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka datums – uz kuru jāatsaucas, lai noteiktu, vai apgādnieka, kas ieguvis bēgļa statusu, bērns ir nepilngadīgs bērns šīs tiesību normas izpratnē situācijā, kad šis bērns ir sasniedzis pilngadību pirms bēgļa statusa piešķiršanas vecākam, kurš ir apgādnieks, un pirms pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas, – ir datums, kurā vecāks, kas ir apgādnieks, ir iesniedzis patvēruma pieteikumu, lai iegūtu bēgļa statusu, ar nosacījumu, ka pieteikums par ģimenes atkalapvienošanos iesniegts triju mēnešu laikā pēc vecāka, kas ir apgādnieks, bēgļa statusa atzīšanas.
- 2) Direktīvas 2003/86 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai uzskatītu, ka pastāv faktiska ģimenes dzīve šīs tiesību normas izpratnē nepilngadīga bērna ģimenes atkalapvienošanās gadījumā ar vecāku, kurš ieguvis bēgļa statusu, ja šis bērns ir sasniedzis pilngadību pirms bēgļa statusa piešķiršanas vecākam, kas ir apgādnieks, un pirms pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos iesniegšanas, nepietiek tikai ar juridiskās izcelšanās saikni. Tomēr, lai bērns varētu izmantot ģimenes atkalapvienošanos, nav nepieciešams, lai vecāks, kas ir apgādnieks, un attiecīgais bērns dzīvotu vienā kopīgā mājāsaimniecībā vai zem viena jumta. Lai uzskatītu, ka šīs personas atjauno personiskās un emocionālās attiecības, un lai apliecinātu faktiskas ģimenes dzīves pastāvēšanu, var pietikt ar atsevišķiem apmeklējumiem, cik vien tie ir iespējami, un jebkāda veida regulāriem kontaktiem. Turklāt nedrīkst arī prasīt, lai vecāks, kas ir apgādnieks, un viņa bērns finansiāli atbalstītu vienu otru.

⁽¹⁾ OV C 378, 9.11.2020.

Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Roma Multiservizi spa, Rekeep spa/Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

(Lieta C-332/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiskais iepirkums – Koncesijas līgumi – Jauktas kapitālsabiedrības izveide – “Integrēto izglītības iestāžu pakalpojumu” pārvaldības piešķiršana šai sabiedrībai – Privātā partnera izraudzīšanās iepirkuma procedūrā – Direktīva 2014/23/ES – 38. pants – Direktīva 2014/24/ES – 58. pants – Piemērojamība – Iekšējie (in house) kritēriji – Prasība par privātā partnera minimālo līdzdalību jauktas kapitālsabiedrības kapitālā – Līgumslēdzējas iestādes netiešā līdzdalība privātā partnera kapitālā – Atlases kritēriji)

(2022/C 408/05)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: Roma Multiservizi spa, Rekeep spa

Atbildētājas: Roma Capitale, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

piedaloties: Consorzio Nazionale Servizi Soc. coop. (CNS)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2017/2365 (2017. gada 18. decembris), 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzēja iestāde var izslēgt ekonomikas dalībnieku no tādas procedūras, kuras mērķis ir, pirmkārt, izveidot sabiedrību ar jauktu kapitālu un, otrkārt, piešķirt šai sabiedrībai pakalpojumu koncesiju, ja šī izslēgšana ir pamatota ar to, ka šīs līgumslēdzējas iestādes netiešās līdzdalības šī ekonomikas dalībnieka kapitālā dēļ minētās līgumslēdzējas iestādes maksimālā līdzdalība šīs sabiedrības kapitālā, kas noteikta iepirkuma dokumentos, faktiski tiktu pārsniegta, ja šī līgumslēdzēja iestāde par savu partneri izvēlētos minēto ekonomikas dalībnieku, ciktāl šādas pārsniegšanas dēļ palielinātos šīs līgumslēdzējas iestādes ekonomiskais risks.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2017/2366 (2017. gada 18. decembris), 38. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzēja iestāde var izslēgt ekonomikas dalībnieku no tādas procedūras, kuras mērķis ir, pirmkārt, izveidot sabiedrību ar jauktu kapitālu un, otrkārt, piešķirt šai sabiedrībai pakalpojumu koncesiju, ja šī izslēgšana ir pamatota ar to, ka šīs līgumslēdzējas iestādes netiešās līdzdalības šī ekonomikas dalībnieka kapitālā dēļ minētās līgumslēdzējas iestādes maksimālā līdzdalība šīs sabiedrības kapitālā, kas noteikta iepirkuma dokumentos, faktiski tiktu pārsniegta, ja šī līgumslēdzēja iestāde par savu partneri izvēlētos minēto ekonomikas dalībnieku, ciktāl šādas pārsniegšanas dēļ palielinātos šīs līgumslēdzējas iestādes ekonomiskais risks.

⁽¹⁾ OV C 329, 5.10.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt./Magyar Nemzeti Bank

(Lieta C-352/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Direktīva 2009/65/EK – Pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) – Direktīva 2011/61/ES – Alternatīvo ieguldījumu fondī – PVKIU pārvaldības sabiedrības vadītāju vai alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieka vadītāju atalgojuma politika un prakse – Atsevišķiem vadības locekļiem izmaksātās dividendes – “Atalgojuma” jēdziens – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkts – Tiesības uz īpašumu)

(2022/C 408/06)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: HOLD Alapkezelő Befektetési Alapkezelő Zrt.

Atbildētāja: Magyar Nemzeti Bank

Rezolutīvā daļa

14.–14.b pants Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/91/ES (2014. gada 23. jūlijs), un 13. panta 1. punkts un II pielikuma 1. un 2. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

dividendēm, ko sabiedrība, kuras regulārā uzņēmējdarbība ir pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) un alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) pārvaldība, tieši vai netieši izmaksā noteiktiem saviem darbiniekiem, kuri veic ģenerāldirektora, ieguldījumu direktora vai portfeļa pārvaldītāja funkcijas, kā šīs sabiedrības akciju īpašniekiem, ir piemērojamas tiesību normas par atalgojuma politiku un praksi, ja šo dividenžu izmaksas politika mudina šos darbiniekus uzņemties riskus, kas kaitē minētās sabiedrības pārvaldīto PVKIU vai AIF un to ieguldītāju interesēm, un tādējādi veicina no šīm tiesību normām izrietošo prasību apiešanu.

⁽¹⁾ OV C 423, 7.12.2020.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 7. septembra spriedums (Latvijas Republikas Satversmes tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, ko ierosinājuši Boriss Čilevičs u.c.

(Lieta C-391/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Ierobežojums – Attaisnojums – Izglītības sistēmas organizācija – Augstskolas – Pienākums studiju programmas īstenot attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā – LES 4. panta 2. punkts – Dalībvalsts nacionālā identitāte – Dalībvalsts oficiālās valodas aizsardzība un lietojuma veicināšana – Samērīguma princips)

(2022/C 408/07)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Latvijas Republikas Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Pieteicēji: Boriss Čilevičs, Valērijs Agešins, Vjačeslavs Dombrovskis, Vladimirs Nikonovs, Artūrs Rubiks, Ivans Ribakovs, Nikolajs Kabanovs, Igors Pimenovs, Vitālijs Orlovs, Edgars Kucins, Ivans Klementjevs, Inga Goldberga, Evija Papule, Jānis Krišāns, Jānis Urbanovičs, Ļubova Švecova, Sergejs Dolgopolovs, Andrejs Klementjevs, Regīna Ločmele-Luņova, Ivars Zariņš

piedaloties: Latvijas Republikas Saeimai

Rezolutīvā daļa

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurš augstskolām principā uzliek pienākumu studiju programmas īstenot tikai un vienīgi šīs dalībvalsts oficiālajā valodā, ja vien šo tiesisko regulējumu attaisno ar šīs dalībvalsts nacionālās identitātes aizsardzību saistīti apsvērumi, proti, tas ir nepieciešams leģitimā mērķa aizsardzībai un ir samērīgs ar to.

⁽¹⁾ OV C 359, 26.10.2020.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (Finanzgericht Bremen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – S/Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

(Lieta C-411/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības pilsonība – Personu brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – Direktīva 2004/38/EK – 24. panta 1. un 2. punkts – Sociālā nodrošinājuma pabalsti – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 4. pants – Ģimenes pabalsti – Citu dalībvalstu ekonomiski neaktīvo valstspiederīgo izslēgšana pirmajos trīs uzturēšanās mēnešos uzņēmējā dalībvalstī)

(2022/C 408/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Bremen

Pamatlietas puses

Prasītājs: S

Atbildētāja: Familienkasse Niedersachsen-Bremen der Bundesagentur für Arbeit

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru Savienības pilsonim, kas ir citas dalībvalsts valstspiederīgais, kurš savu pastāvīgo dzīvesvietu ir noteicis pirmās dalībvalsts teritorijā un ir ekonomiski neaktīvs, jo tajā neveic algotu darbu, tiek atteikti “ģimenes pabalsti” šīs regulas 3. panta 1. punkta j) apakšpunkta izpratnē, aplūkojot to kopsakarā ar minētās regulas 1. panta z) punktu, pirmajos trīs mēnešos, kuros tas uzturas šīs dalībvalsts teritorijā, savukārt ekonomiski neaktīvs minētās dalībvalsts valstspiederīgais šādus pabalstus saņem, tostarp pirmajos trīs mēnešos pēc atgriešanās šajā pašā dalībvalstī pēc tam, kad saskaņā ar Savienības tiesībām tas ir izmantojis tiesības pārvietoties un uzturēties citā dalībvalstī.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 24. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas šādam tiesiskajam regulējumam nav piemērojams.

(¹) OV C 423, 7.12.2020.

Tiesas (trešā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Audiencia Provincial de Barcelona – Spānija) – M P A/LC D N M T

(Lieta C-501/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija, nolēmumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību – Regula (EK) Nr. 2201/2003 – 3., 6., 8. un 14. pants – Pastāvīgās dzīvesvietas jēdziens – Kompetence, atzīšana, nolēmumu izpilde un sadarbība uzturēšanas saistību lietās – Regula (EK) Nr. 4/2009 – 3. un 7. pants – Divu dažādu dalībvalstu pilsoņi, kas dzīvo trešā valstī kā Eiropas Savienības delegāciju trešās valstīs līgumdarbinieki – Jurisdikcijas noteikšana – Forum necessitatis)

(2022/C 408/09)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa:

Audiencia Provincial de Barcelona

Pamatlietas dalībnieki

Prasītāja: M P A

Atbildētājs: LC D N M T

Rezolutīvā daļa

1) Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un Padomes Regulas (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās 3. panta a) un b) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šo tiesību normu izpratnē pastāvīgās dzīvesvietas noteikšanai būtisks elements nav tādu laulāto Eiropas Savienības līgumdarbinieku statuss trešā valstī, kuri tajā ir norīkoti Savienības delegācijā, un tiek pieņemts, ka šajā trešā valstī viņiem ir diplomātisko darbinieku statuss.

- 2) Regulas Nr. 2201/2003 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka bērnu pastāvīgās dzīvesvietas noteikšanas mērķiem nav nozīmes saiknei ar mātes pilsonību, kā arī viņas dzīvesvietai pirms laulības noslēgšanas tajā dalībvalstī, kurā atrodas tiesa, kas izskata lietu par vecāku atbildību, taču nepietiek ar to, ka nepilngadīgie bērni ir dzimuši šajā dalībvalstī un ir tas pilsoņi.
- 3) Ja dalībvalsts tiesas jurisdikcijā neietilpst izskatīt prasību par laulības šķiršanu saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 3.–5. pantu, tad šīs regulas 7. pants, to skatot kopsakarā ar 6. pantu, ir jāinterpretē tādējādi – fakts, ka atbildētājs pamatlietā ir citas dalībvalsts, nevis tās, kuras tiesa izskata lietu, pilsonis, liedz piemērot 7. pantā paredzēto klauzulu par pārējiem piekriticības jautājumiem, tomēr nerada šķēršļus tam, lai šīs dalībvalsts tiesas, kuras pilsonis viņš ir, jurisdikcijā ietilptu izskatīt šādu prasību, piemērojot šīs pēdējās minētās dalībvalsts nacionālo tiesību normas par jurisdikciju.

Ja tiesai, kurā celta prasība par vecāku atbildību, nav jurisdikcijas saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 8.–13. pantu, šīs regulas 14. pants ir jāinterpretē tādējādi – apstākļi, ka atbildētājs pamatlietā ir citas dalībvalsts, nevis tās tiesas pilsonis, kurā ir celta prasība, neliedz piemērot šajā pantā paredzēto klauzulu par pārējiem jurisdikcijas jautājumiem.

- 4) Regulas Nr. 4/2009 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- ja visu pamatlietas dalībnieku ierastā dzīvesvieta nav vienā dalībvalstī, tad izņēmuma gadījumos jurisdikciju var konstatēt, pamatojoties uz šajā 7. pantā minēto *forum necessitatis*, ja nevienai no dalībvalsts tiesām nav jurisdikcijas saskaņā ar 3.–6. pantu, ja kādā trešā valstī – ar kuru strīds ir cieši saistīts – tiesvedību pamatoti nevar uzsākt vai vest vai tas izrādās neiespējami, vai šis strīds ir pietiekami saistīts ar dalībvalsti, kuras tiesa izskata lietu;
- lai izņēmuma gadījumos uzskatītu, ka tiesvedību nevar pamatoti uzsākt vai veikt trešā valstī, ir svarīgi, lai pēc katrā atsevišķā gadījumā izvirzīto elementu detalizētas analīzes būtu konstatēts, ka pieejamība tiesai šajā trešā valstī ir juridiski vai faktiski apgrūtināta, jo īpaši piemērojot procesuālās prasības, kas ir diskriminējošas vai pretrunā taisnīgas tiesas pamatgarantijām, neprasot, lai lietas dalībnieks, kas atsaucas uz 7. pantu, pierādītu, ka tā ir vērsusies vai mēģinājusi vērsties tās pašas trešās valsts tiesā, taču neveiksmīgi, un
- lai uzskatītu, ka strīdam ir jābūt pietiekami saistītam ar dalībvalsti, kurā atrodas tiesa, kas izskata lietu, ir iespējams atsaukties uz vienas no pusēm valstspiederību.

(¹) OV C 423, 7.12.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Landgericht Hannover* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Landkreis Northeim/Daimler AG*

(Lieta C-588/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Konkurence – Aizliegtas vienošanās – LESD 101. pants – Prasības par zaudējumu atlīdzību saistībā ar Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumiem – Eiropas Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts pārkāpums – Izlīguma procedūra – Izstrādājumi, uz kuriem attiecas pārkāpums – Specializētie kravas automobiļi – Sadzīves atkritumu savākšanas kravas automobiļi)

(2022/C 408/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Landkreis Northeim*

Atbildētāja: *Daimler AG*

piedaloties: Iveco Magirus AG, Traton SE, MAN SE, MAN Truck & Bus un MAN Truck & Bus Deutschland GmbH tiesību pārņēmēja, Schönackers Umweltdienste GmbH & Co. KG

Rezolutīvā daļa

2016. gada 19. jūlija Komisijas lēmums, kas izziņots ar atsauces numuru C(2016) 4673 final, par procedūru saskaņā ar [LESD] 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (lieta AT.39824 – Kravas automobiļi) ir jāinterpretē tādējādi, ka specializētie kravas automobiļi, tostarp sadzīves atkritumu savākšanas kravas automobiļi, ietilpst izstrādājumos, uz kuriem attiecas šajā lēmumā konstatētā aizliegtā vienošanās.

(¹) OV C 53, 15.2.2021.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (Tallinna Halduskohus (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Lux Express Estonia AS/Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Lieta C-614/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK) Nr. 1370/2007 – Sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumi, izmantojot dzelzceļu un autoceļus – Atsevišķu pasažieru kategoriju bezmaksas pārvadāšanas pienākuma noteikšana ar vispārējiem noteikumiem – Kompetentās iestādes pienākums piešķirt pakalpojumu sniedzējiem sabiedrisko pakalpojumu kompensāciju – Aprēķina metode)

(2022/C 408/11)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Tallinna Halduskohus

Pamatlietas puses

Prašītāja: Lux Express Estonia AS

Atbildētāja: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/2338 (2016. gada 14. decembris), 2. panta e) punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

šajā tiesību normā minētajā jēdzienā “sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības” ietilpst valsts legislatīvā akta normā paredzēts pienākums uzņēmumiem, kas attiecīgās dalībvalsts teritorijā nodrošina sabiedriskā transporta pakalpojumu, izmantojot autoceļus un dzelzceļu, bez maksas un, nesāņemot kompensāciju no valsts, pārvadāt atsevišķas pasažieru kategorijas, tostarp pirmsskolas vecuma bērnus un atsevišķu kategoriju personas ar invaliditāti.

2) Regulas Nr. 1370/2007, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu 2016/2338, 3. panta 2. punkts un 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

kompetentajām iestādēm ir pienākums piešķirt uzņēmumiem, kuri attiecīgās dalībvalsts teritorijā nodrošina sabiedriskā transporta pakalpojumu, izmantojot autoceļus un dzelzceļu, kompensāciju saistībā ar neto labvēlīgo vai nelabvēlīgo finanšu ietekmi uz izmaksām un ieņēmumiem, kas radušies, ievērojot vispārējos noteikumus paredzētu pienākumu bez maksas pārvadāt atsevišķas pasažieru kategorijas, tostarp pirmsskolas vecuma bērnus un atsevišķu kategoriju personas ar invaliditāti.

3) Regulas Nr. 1370/2007, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu 2016/2338, 3. panta 2. punkts un pielikuma 2. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

kompensācijas saistībā ar neto labvēlīgo vai nelabvēlīgo finanšu ietekmi uz izmaksām un ieņēmumiem, kādu rada tarifu saistību ievērošana, kas paredzētas vispārējos noteikumos, kuru mērķis ir noteikt maksimāli pieļaujamos tarifus atsevišķām pasažieru kategorijām, ir jāpiešķir saskaņā ar šīs regulas 4.–6. pantā un pielikumā izklāstītajiem principiem, lai novērstu pārmērīgu kompensāciju. Kompensācija nevar būt lielāka par summu, kas atbilst neto finanšu ietekmei, kura ir vienāda ar kopējo ietekmi – pozitīvu vai negatīvu –, kāda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību ievērošanai ir uz sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja ieņēmumiem un izmaksām, šīs ietekmes novērtēšanai salīdzinot stāvokli, kādā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības ir izpildītas, ar tādu stāvokli, kas rastos, ja saistības nebūtu pildītas.

(¹) OV C 35, 1.2.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 7. septembra spriedums (*Rechtbank Den Haag*, zittingsplaats Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E.K./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Lieta C-624/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 2003/109/EK – To trešo valstu valstspiederīgo statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji – Piemērošanas joma – Trešās valsts valstspiederīgais, kam ir uzturēšanās tiesības saskaņā ar LESD 20. pantu – 3. panta 2. punkta e) apakšpunkts – Tikai īslaicīga uzturēšanās – Autonoms Savienības tiesību jēdziens)

(2022/C 408/12)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Pamatlietas puses

Prasītāja: E.K.

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, 3. panta 2. punkts e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētais “tikai īslaicīgas” uzturēšanās jēdziens ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas visu dalībvalstu teritorijā ir jāinterpretē vienveidīgi.
- 2) Direktīvas 2003/109 3. panta 2. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētais “tikai īslaicīgas” uzturēšanās jēdziens neattiecas uz trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanos saskaņā ar LESD 20. pantu tās dalībvalsts teritorijā, kuras pilsonība ir attiecīgajam Savienības pilsonim.

(¹) OV C 128, 12.4.2021.

Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (*Nejvyšší správní soud* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – ET/Ministerstvo životního prostředí

(Lieta C-659/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzība, kontrolējot to tirdzniecību – Regula (EK) Nr. 338/97 – 8. panta 3. punkta d) apakšpunkts – Jēdziens “dzīvnieku sugu īpatņi, kas dzimuši un auguši nebrīvē” – Regula (EK) Nr. 865/2006 – 1. panta 3. punkts – Jēdziens “vaislas dzīvnieki” – 54. panta 2. punkts – Vaislas dzīvnieku noteikšana – Izcelšanās kontrole)

(2022/C 408/13)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītājs: ET

Atbildētāja: Ministerstvo životního prostředí

Rezolutīvā daļa

- 1) Komisijas Regulas (EK) Nr. 865/2006 (2006. gada 4. maijs), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, ieviešanu, 1. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

jēdzienā “vaislas dzīvnieki” šīs tiesību normas izpratnē neietilpst audzētavā audzētu īpatņu augšupējās vecāku līnijas īpatņi, kuri nekad nav bijuši šīs audzētavas īpašumā vai turējumā.

- 2) Regulas Nr. 865/2006 54. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantu un tiesiskās palāvības aizsardzības principu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

ar to netiek pieļauts, ka audzētāja turējumā esošs Padomes Regulas Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, A pielikumā minētas dzīvnieku sugas īpatnis var tikt uzskatīts par dzimušu un audzētu nebrīvē šīs regulas 8. panta 3. punkta izpratnē, ja šī īpatņa augšupējās vecāku līnijas īpatņus, kas nav šī audzētāja vaislas dzīvnieki, pirms šo regulu stāšanās spēkā ir ieguvusi trešā persona tādā veidā, kas ir kaitīgs attiecīgās savvaļas sugas izdzīvošanai.

⁽¹⁾ OV C 62, 22.2.2021.

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (*Supremo Tribunal de Justiça* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *RTL Television GmbH/Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.*

(Lieta C-716/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Satelītapraide un kabeļu retranslācija – Direktīva 93/83/EEK – 1. panta 3. punkts – Jēdziens “kabeļu retranslācija” – Retranslācijas operators, kam nav kabeļoperatora statusa – Atklātai uztveršanai paredzētu televīzijas vai radio programmu vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta retranslācija ar satelīta starpniecību, ko veic viesnīcnieks, izmantojot parabolisko antenu, kabeli un televīzijas vai radio uztvērējus – Neesamība)

(2022/C 408/14)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal de Justiça

Pamatlietas puses

Prasītāja: *RTL Television GmbH*

Atbildētājas: *Grupo Pestana S.G.P.S., S.A.* un *SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/83/EEK (1993. gada 27. septembris) par dažu noteikumu saskaņošanu attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām, kas piemērojamas satelītu apraidei un kabeļu retranslācijai, 1. panta 3. punkts, aplūkojot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- tas raidorganizācijām neparedz nekādas ekskluzīvas tiesības atļaut vai aizliegt kabeļu retranslāciju šīs tiesību normas izpratnē un
- par šādu kabeļu retranslāciju nav uzskatāma vienlaicīga, nemainīta un nesaīsināta televīzijas vai radio raidījumu izplatīšana ar satelītu, kas ir paredzēta atklātai uztveršanai, ja šo retranslāciju veic persona, kura nav kabeļoperators šīs direktīvas izpratnē, piemēram, viesnīca.

⁽¹⁾ OV C 110, 29.3.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Verwaltungsgericht Cottbus* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – RO, ko pārstāv likumiskais pārstāvis/*Bundesrepublik Deutschland*

(Lieta C-720/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā patvēruma politika – Kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu – Regula (ES) Nr. 604/2013 (Dublīna III) – Starptautiskās aizsardzības pieteikums, ko savas dzimšanas dalībvalstī iesniedzis nepilngadīgais – Šī nepilngadīgā vecāki, kas iepriekš ieguvuši bēgļa statusu citā dalībvalstī – 3. panta 2. punkts – 9. pants – 20. panta 3. punkts – Direktīva 2013/32/ES – 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamība un atbildība par tā izskatīšanu)

(2022/C 408/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Cottbus

Pamatlietas puses

Prasītājs: RO, ko pārstāv likumiskais pārstāvis

Atbildētāja: *Bundesrepublik Deutschland*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 20. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tas nav pēc analogijas piemērojams situācijā, kad nepilngadīgais un viņa vecāki iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus dalībvalstī, kurā šis nepilngadīgais ir dzimis, lai gan viņa vecākiem jau ir piešķirta starptautiskā aizsardzība citā dalībvalstī.

- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tas nav pēc analogijas piemērojams starptautiskās aizsardzības pieteikumam, ko dalībvalstī iesniedzis nepilngadīgais, ja viņa vecākiem – nevis pašam nepilngadīgajam – ir piešķirta starptautiskā aizsardzība citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV C 88, 15.3.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem* (Nīderlandes Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – I, S/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Lieta C-19/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (ES) Nr. 604/2013 – Kritēriji un mehānismi, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu – 8. panta 2. punkts un 27. panta 1. punkts – Nepilngadīgais bez pavadības, kura radnieks likumīgi atrodas citā dalībvalstī – Šīs dalībvalsts noraidīts pieprasījums uzņemt šo nepilngadīgo – Minētā nepilngadīgā vai radnieka tiesības uz efektīvu tiesiskās aizsardzības līdzekli pret noraidījuma lēmumu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 24. un 47. pants – Bērna interešu prioritāte)

(2022/C 408/16)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Pamatlietas puses

Prasītāji: I, S

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 604/2013 (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm, 27. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 24. un 47. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

dalībvalstij, kurai uz šīs regulas 8. panta 2. punkta pamata iesniegts uzņemšanas pieprasījums, tiesības celt prasību tiesā par tās atteikuma lēmumu jāpiešķir nepilngadīgajam bez pavadības – minētās regulas 2. panta j) punkta izpratnē –, kurš pieprasa starptautisko aizsardzību, bet ne šī nepilngadīgā radniekam šīs pašas regulas 2. panta h) punkta izpratnē.

⁽¹⁾ OV C 128, 12.4.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (*Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – E.K., S.K./D.B.P. (C-80/21), un B.S., W.S./M. (C-81/21), un B.S., Ł.S./M. (C-82/21)

(Apvienotās lietas C-80/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts – Hipotekārā kredīta līgumi – Noteikuma negodīguma konstatēšanas sekas – Noilgums – Efektivitātes princips)

(2022/C 408/17)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: E.K., S.K. (C-80/21), B.S., W.S. (C-81/21), B.S., Ļ.S. (C-82/21)

Atbildētāji: D.B.P. (C-80/21), M. (C-81/21), M. (C-82/21)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tiem ir pretrunā tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru valsts tiesa var konstatēt nevis visa starp patērētāju un pārdevēja vai piegādātāja noslēgta līguma noteikuma negodīgumu, bet gan tikai tā elementus, kas tam piešķir negodīgumu, un tāpēc šis noteikums pēc šādu elementu svītrošanas daļēji paliek spēkā, ja šādas svītrošanas rezultātā ir labots minētā noteikuma saturs, aizskarot tā būtību, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

- 2) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru valsts tiesa, konstatējusi starp patērētāju un pārdevēju vai piegādātāju noslēgtā līgumā ietverta negodīga noteikuma spēkā neesamību, kura neizraisa šī līguma spēkā neesamību kopumā, šo noteikumu var aizstāt ar dispozitīvu valsts tiesību normu.

- 3) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tiem pretrunā ir tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru valsts tiesa pēc tam, kad tā ir konstatējusi patērētāja un pārdevēja vai piegādātāja noslēgtajā līgumā ietvertā negodīga noteikuma spēkā neesamību, kurš izraisa šī līguma spēkā neesamību kopumā, atcelto noteikumu var aizstāt vai nu ar pušu gribas interpretāciju, lai novērstu minētā līguma atzīšanu par spēkā neesošu, vai arī ar dispozitīvu valsts tiesību normu, lai gan patērētājs bija informēts par šī paša līguma spēkā neesamības sekām un tās akceptējis.

- 4) Direktīva 93/13, skatot to efektivitātes principa gaismā,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

tai ir pretrunā tāda valsts judikatūra, saskaņā ar kuru patērētāja prasības, kuras mērķis ir panākt, ka tiek atmaksātas summas, kas pārdevējam vai piegādātājam ir nepamatoti samaksātas, izpildot negodīgu noteikumu, kurš ietverts kredītīgumā, desmit gadu noilguma termiņš sākas katra šī patērētāja veiktā izpildījuma datumā, pat ja šis pēdējais minētais šajā datumā pats nav varējis novērtēt līguma noteikuma negodīgumu vai tam nebija zināms par minētā noteikuma negodīgumu, un neņemot vērā, ka šim līgumam bija atmaksas termiņš, šajā gadījumā – 30 gadi, kas krietni pārsniedz likumisko desmit gadu noilguma termiņu.

(¹) OV C 242, 21.6.2021.

Tiesas (septītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Finanzamt R/W-GmbH

(Lieta C-98/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 2. panta 1. punkts, 9. panta 1. punkts, 167. pants un 168. panta a) punkts – Priekšnodokļa atskaitīšana – Jēdziens “nodokļa maksātājs” – Pārvaldītājsabiedrība – Izdevumi, kas saistīti ar dalībnieka ieguldījumu natūrā meitasuzņēmumos – Izdevumu neietilpšana vispārējās izmaksās – Meitasuzņēmumu darbības, kas galvenokārt ir atbrīvotas no nodokļa)

(2022/C 408/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt R

Atbildētāja: W-GmbH

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts, skatīts kopā ar šīs direktīvas 167. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

pārvaldītājsabiedrībai, kas iepriekš veic ar nodokli apliekamus darījumus par labu meitasuzņēmumiem, nav tiesību atskaitīt priekšnodokli, kas samaksāts par pakalpojumiem, kurus tā ir saņēmusi no trešajām personām un kurus tā sniedz meitasuzņēmumiem apmaiņā pret dalību vispārējā peļņā, ja, pirmkārt, iepriekš sniegtajiem pakalpojumiem ir tieša un tūlītēja saikne nevis ar pašas pārvaldītājsabiedrības pakalpojumiem, bet ar meitasuzņēmumu veiktajiem darījumiem, kas galvenokārt ir atbrīvoti no nodokļa, otrkārt, šie pakalpojumi neietilpst to ar nodokli apliekamo darījumu cenā, kas tiek veikti par labu meitasuzņēmumiem, un, treškārt, minētie pakalpojumi neietilpst pārvaldītājsabiedrības saimnieciskās darbības vispārējos izdevumos.

⁽¹⁾ OV C 182, 10.5.2021.

Tiesas (piektā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (AMETIC)/Administración del Estado u.c.

(Lieta C-263/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Autortiesības un blakustiesības – Direktīva 2001/29/EK – 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Ekskluzīvas reproducēšanas tiesības – Izņēmums – Kopēšana privātai lietošanai – Maksa – Atbrīvojums ex ante – Atbrīvojuma sertifikāts, ko ir izsniedzis privāto tiesību subjekts, kuru kontrolē vienīgi autortiesību pārvaldījuma sabiedrības – Šī subjekta kontroles pilnvaras)

(2022/C 408/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociación Multisectorial de Empresas de la Electrónica, las Tecnologías de la Información y la Comunicación, de las Telecomunicaciones y de los Contenidos Digitales (Ametic)

Atbildētāji: Administración del Estado, Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación para el Desarrollo de la Propiedad Intelectual (ADEPI), Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), Artistas Intérpretes, Entidad de Gestión de Derechos de Propiedad Intelectual (AISGE), Ventanilla Única Digital, Derechos de Autor de Medios Audiovisuales (DAMA), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts un vienlīdzīgas attieksmes princips

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru juridiskai personai, kuru ir izveidojušas un kuru kontrolē intelektuālā īpašuma tiesību pārvaldījuma organizācijas, tiek uzticēta atbrīvojumu no atlīdzības par privātu kopēšanu samaksas un tās atmaksas pārvaldīšana, ja šajā valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka atbrīvojuma sertifikāti ir jāpiešķir un atlīdzības atmaksa ir jāveic laikus un piemērojot objektīvus kritērijus, kas neļauj šai juridiskajai personai noraidīt šāda sertifikāta piešķiršanas vai atmaksas pieteikumu, pamatojoties uz apsvērumiem, kuri paredz rīcības brīvības īstenošanu, un ka tās lēmumus, ar kuriem ir noraidīts šāds pieteikums, var pārsūdzēt neatkarīgā instancē.

- 2) Direktīvas 2001/29 5. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī vienlīdzīgas attieksmes princips

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

ar tiem tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru juridiskai personai, kuru ir izveidojušas un kuru kontrolē intelektuālā īpašuma tiesību pārvaldības organizācijas un kurai ir uzticēta atbrīvojumu no atlīdzības par privātu kopēšanu samaksas un tās atmaksas pārvaldīšana, ir piešķirtas tiesības pieprasīt piekļuvi informācijai, kas ir vajadzīga, lai īstenotu tai šajā ziņā paredzētās kontroles pilnvaras, un pret to it īpaši nav iespējams iebilst, atsaucoties uz valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto komercdarbības uzskaites noslēpumu; šai juridiskajai personai ir pienākums nodrošināt saņemtās informācijas konfidencialo raksturu.

⁽¹⁾ OV C 329, 16.8.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumānija*) – *Uniq a Asigurări SA/Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

(Lieta C-267/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Nodokli – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 56. pants – Apdrošināšanas pakalpojumu sniegšana – Nodokļu piesaistes vieta – Atlīdzības prasību administrēšanas pakalpojumi, kas sniegti apdrošinātāja vārdā un labā*)

(2022/C 408/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Uniqa Asigurări SA*

Atbildētājas: *Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu [59]. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešo sabiedrību sniegtie atlīdzības prasību administrēšanas pakalpojumi apdrošināšanas sabiedrības vārdā un tās labā nepieder pie šajā normā minētajiem “konsultantu, inženieru, konsultantu biroju, juristu, grāmatvežu pakalpojumi un citi līdzīgi pakalpojumi, kā arī datu apstrāde un informācijas sniegšana”.

⁽¹⁾ OV C 349, 30.8.2021.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg – Luksemburga*) — *État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA/ Navitours Sàrl*

(Lieta C-294/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – 2. panta 1. punkts – Piemērošanas joma – Ar nodokli apliekami darījumi – 9. panta 2. punkta b) apakšpunkts – Transporta pakalpojumu sniegšanas vieta – Tūrisma kruīzi pa Mozeli – Upe ar kondomināta statusu)

(2022/C 408/21)

Tiesvedības valoda – franču.

Iesniedzējtiesa:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Pamatlietas dalībnieki

Prasītāji: *État luxembourgeois, Administration de l'enregistrement, des domaines et de la TVA*

Atbildētāja: *Navitours Sàrl*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 77/388/EK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 91/680/EEK (1991. gada 16. decembris), 2. panta 1. punkts un 9. panta 2. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ka ar nodokli dalībvalstij ir jāapliek tūrisma kruīza pakalpojumi, ko šajā dalībvalstī reģistrēts pakalpojumu sniedzējs veic teritorijā, kura saskaņā ar starptautisku nolīgumu, kas noslēgts starp šo dalībvalsti un citu dalībvalsti, ir šo dalībvalstu kopīga teritorija, pār kuru tās abas īsteno suverenitāti, un kam nepiemēro nekādas Savienības tiesībās paredzētas atkāpes, ja vien šie pakalpojumi jau netiek aplikti ar nodokli otrā dalībvalstī. Šo pakalpojumu aplikšana ar nodokli vienā no dalībvalstīm savukārt liedz otrai dalībvalstij tos aplikt ar nodokli, taču tas neietekmē šo abu dalībvalstu iespēju citos veidos noregulēt šajā teritorijā sniegto pakalpojumu aplikšanu ar nodokli, tostarp noslēdzot nolīgumu, ja vien tiek novērsti, ka ieņēmumi ar nodokli vispār netiek aplikti un tas netiek darīts divkāršā apmērā.

⁽¹⁾ OV C 191, 10.5.2022.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Corte d'appello di Venezia* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Agecontrol SpA/ZR, Lidl Italia Srl*

(Lieta C-319/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Lauksaimniecība – Tirgu kopīgā organizācija – Regula (EK) Nr. 1234/2007 – Iepakoti svaigi augļi un dārzeņi – Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011 – Atbilstības pārbaude – Transportēšana uz tā paša uzņēmēja pārdošanas punktu – Pavaddokuments – Norāde par izcelsmes valsti)

(2022/C 408/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte d'appello di Venezia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Agecontrol SpA*

Atbildētāji: *ZR, Lidl Italia Srl*

Rezolutīvā daļa

Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 (2011. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari, 5. panta 4. punkts, lasīts kopsakarā ar šīs regulas 8. pantu un Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula"), kas grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 361/2008 (2008. gada 14. aprīlis), 113. un 113.a pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka produktu, kas ietilpst augļu un dārzeņu nozarē, atbilstības tirdzniecības standartiem pārbaude neprasa, lai šo produktu turētājs izdotu pavaddokumentu. Taču, ja turētājs izdod šādu dokumentu, viņam visos minēto produktu tirdzniecības posmos ir jānorāda to nosaukums un izcelsmes valsts, kaut arī Īstenošanas regulā Nr. 543/2011 prasītās ārējās norādes jau ir redzamā vietā un neizdzēšami norādītas uz vienas no iepakojuma malām, uz planšetes, kas novietota redzamā vietā transportlīdzeklī, ar kuru produkti tiek pārvadāti, kā arī uz šo produktu piegādātāja izsniegtiem rēķiniem.

⁽¹⁾ OV C 310, 2.8.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (*Finanzgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *R.T./Hauptzollamt Hamburg*

(Lieta C-368/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – Regula (ES) Nr. 952/2013 – Muitas parāda rašanās vieta – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 30. pants – 60. pants – 71. panta 1. punkts – Importam piemērojamā PVN iekasējamības gadījums un iekasējamība – Nodokļu parāda rašanās vieta – Savienības muitas tiesību aktos paredzētā pienākuma neizpildes konstatējums – Preču importa vietas noteikšana – Trešā valstī reģistrēts transportlīdzeklis, kas ievests Eiropas Savienībā pretēji muitas tiesiskajam regulējumam)

(2022/C 408/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: R.T.

Atbildētājs: Hauptzollamt Hamburg

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu (ES) 2018/2057 (2018. gada 20. decembris) 30. un 60. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka:

pievienotās vērtības nodokļa piemērošanas nolūkā trešā valstī reģistrēta transportlīdzekļa, kas ievests Savienībā, pārkāpjot muitas tiesisko regulējumu, importa vieta ir dalībvalstī, kurā persona, kas nav ievērojusi ar muitas tiesisko regulējumu noteiktos pienākumus, faktiski dzīvo un lieto transportlīdzekli.

⁽¹⁾ OV C 382, 20.9.2021.

Tiesas (devītā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums (*Svea Hovrätt* (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *IRnova AB/FLIR Systems AB*

(Lieta C-399/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 24. panta 4. punkts – Izņēmuma jurisdikcija – Jurisdikcija patentu reģistrācijas vai spēkā esamības lietās – Piemērošanas joma – Trešā valstī iesniegts pieteikums par patentu un piešķirts patents – Izgudrotāja statuss – Tiesību uz izgudrojumu īpašnieks)

(2022/C 408/24)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea Hovrätt

Pamatlietas puses

Prasītāja: *IRnova AB*

Atbildētāja: *FLIR Systems AB*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 24. panta 4. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nav piemērojams tiesvedībā, kuras mērķis ir, pamatojoties uz apgalvoto izgudrotāja vai līdzizgudrotāja statusu, noteikt, vai persona ir tiesību uz izgudrojumiem, uz kuriem attiecas trešās valstīs iesniegtie patenta pieteikumi un piešķirtie patenti, īpašniece.

⁽¹⁾ OV C 368, 13.9.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 1. augusta spriedums (*Consiglio di Stato* – (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ministero dell'Interno*/TO

(Lieta C-422/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji – Direktīva 2013/33/ES – 20. panta 4. un 5. punkts – Īpaši vardarbīga uzvedība – Dalībvalstu tiesības noteikt sankcijas – Tvērums – Uzņemšanas materiālo nosacījumu atteikšana)

(2022/C 408/25)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ministero dell'Interno*

Atbildētāja: TO

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/33/ES (2013. gada 26. jūnijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai, 20. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir piemērojams īpaši vardarbīgai uzvedībai, kas īstenota ārpus izmitināšanās centra.
- 2) Direktīvas 2013/33 20. panta 4. un 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam, kurš īstenojis īpaši vardarbīgu uzvedību pret valsts amatpersonām, noteikt sankciju, kas izpaužas kā uzņemšanas materiālo nosacījumu atteikšana šīs direktīvas 2. panta f) un g) apakšpunkta izpratnē, kas saistīta ar dzīvesvietu, pārtiku vai apģērbu, jo tādējādi šim pieteikuma iesniedzējam tiktu atņemta iespēja apmierināt savas viselementārākās vajadzības. Nosakot citas sankcijas saskaņā ar minētā 20. panta 4. punktu, jebkurā gadījumā ir jāņem vērā šā panta 5. punktā minētie nosacījumi, it īpaši tie, kas attiecas uz samērīguma principu un cilvēka cieņu.

⁽¹⁾ OV C 368, 13.9.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 8. septembra spriedums – *Puma SE u.c./Eiropas Komisija*

(Lieta C-507/21 P) ⁽¹⁾

(Apelācijas sūdzība – *Dempings* – Tādu Ķīnas Tautas Republikas un Vjetnamas izcelsmes apavu imports, kuriem ir ādas virsa – Tiesas sprieduma apvienotajās lietās C-659/13 un C-34/14 izpilde – Galīgā antidempinga maksājuma atkārtota noteikšana – *Kompetence ratione temporis* – *Diskriminācijas aizlieguma princips*)

(2022/C 408/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Puma SE*, *Puma United Kingdom Ltd*, *Puma Nordic AB*, *Austria Puma Dassler GmbH*, *Puma Italia Srl*, *Puma France SAS*, *Puma Denmark A/S*, *Puma Iberia, SL* un *Puma Retail AG* (pārstāvji: J. Cornelis un E. Vermulst, advocaten)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Armati, G. Luengo un T. Maxian Rusche)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Puma SE, Puma United Kingdom Ltd, Puma Nordic AB, Austria Puma Dassler GmbH, Puma Italia Srl, Puma France SAS, Puma Denmark A/S, Puma Iberia SL un Puma Retail AG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 431, 25.10.2021

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 8. septembra rīkojums (*Sąd Okręgowy w Opolu* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – VP

(Lieta C-188/22) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās – Regula (EK) Nr. 1206/2001 – Pierādījumu iegūšana – Tādas personas rakstisks paziņojums, kas dzīvo citā dalībvalstī, nevis kompetentās tiesas dalībvalstī – Iespēja izmantot valsts tiesībās, nevis šajā regulā paredzētu pierādījumu iegūšanas līdzekli)

(2022/C 408/27)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Opolu

Pamatlietas puses

Prasītāja: VP

Otrs lietas dalībnieks: KS, ko pārstāv AS

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komercietās 1. un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka: dalībvalsts tiesai, kas vēlas uzklaut citā dalībvalstī dzīvojošu personu, šis izmeklēšanas pasākums nav obligāti jāīsteno, izmantojot šajā regulā paredzētos pierādījumu iegūšanas līdzekļus, bet tā var izmantot šīs personas rakstisku paziņojumu atbilstoši šīs personas dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, un tai nav jāsaņem dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, centrālās institūcijas vai kompetentās iestādes atļauja minētās regulas 3. panta izpratnē.

(¹) Iesniegšanas datums: 11.3.2022.

Tiesas 2022. gada 8. jūlija rīkojums (*Curtea de Apel Alba Iulia* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – C.D.A./I.J., N.L.

(Lieta C-205/22) (¹)

(Izslēgšana no reģistra)

(2022/C 408/28)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Alba Iulia

Pamatlietas puses

Prasītājs: C.D.A.

Atbildētāji: I.J., N.L.

Rezolutīvā daļa

Izslēgt lietu C-205/22 no Tiesas reģistra.

(¹) Iesniegšanas datums: 16.3.2022.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. janvārī Silvia González Sordo u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-642/21 Gonzáles Sordo u.c./Komisija

(Lieta C-36/22 P)

(2022/C 408/29)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Silvia González Sordo, Marta Calzado Melida, Evangelina Camino Nates, María José Canoura González, Félix Fernández Gascón, María Isabel Martínez de Lecea, José Antonio Pardo Cuesta, Natalia Ruisanchez Cáceres, María Ángeles Sáez Díaz, Mónica Ruiz Maccione, Ignacio Serrulla Rech, Celia Baños Olavarri, David Buitrago Cobo, Ana María Pardo García, Adriana Castillo Jiménez, José Manuel Salazar Castillo, María Lorena Tresgallo Salmón, Luis Alfredo Barroso Prados, Ana Isabel Alegre Rubio, Emilio-Joaquín Barrio Fernández de la Pradilla, Zulema Alexandra Lemolt García-Lago (pārstāve: B. González González, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem pašiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 14. janvārī GZ (*) u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-687/21 GZ (*) u.c./Komisija

(Lieta C-37/22 P)

(2022/C 408/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: GZ (*), FK (*), AT (*), DH (*), ML (*), ZX (*), FO (*), RT (*), JC (*) (pārstāve: B. González González, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem pašiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

(*) Informācija dzēsta vai aizstāta, ņemot vērā personas datu aizsardzību un/vai konfidencialitāti.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. janvārī José Antonio Santos Cañibano u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-649/21 Santos Cañibano u.c./Komisija

(Lieta C-38/22 P)

(2022/C 408/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: José Antonio Santos Cañibano, Ruth Hompanera Lanzós, Judith Lapresa Isla, José Manuel Arias García, María del Mar Barba Barba, María Isabel Bernárdez Rodríguez, Mónica Camara Torio, Adriana Canella Suárez, Eladio Cano Nieto, Pilar Carbajales García, Luis De Miguel Ribón, Luis Ángel Díaz Suárez, Daniel Fernández González, Cristina Fernández Somoano, Pedro García Parada, Inmaculada García Perez, Susana González González, Pedro Óscar González Menéndez, José Manuel González Riopedre, Carlos Ángel Lazo Reguera, Salvador Llorens García, José Luis Lozano Garrido, Fernando Luiña Vela, Miguel Mera Vega, Abel Miravalles Pindas, Rafael Munguria Rubio, María Montserrat Muñiz Fernández, Aurora Nicolás Herreros, Verónica Pereira Torres, Ernesto Real Arias, Javier Rodríguez Lana, María Belén Rodríguez Menéndez, José Javier Rodríguez Mier, Concepción Rodríguez Rodríguez, María Elena Rodríguez Suárez, Alejandro Sánchez Gión, José Luis Santos Lobato, Susana Solís García, María de los Ángeles Ugido López, María Elvira Vega Fernández, Isabel María Vilalta Suárez, Antonio Villabela Pataño, María José Fernández Gutiérrez, Lourdes Cano Nieto (pārstāve: B. González González, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem pašiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. janvārī Enol Velasco Granda u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-658/21 Velasco Granda u.c./Komisija

(Lieta C-39/22 P)

(2022/C 408/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Enol Velasco Granda, María José Díaz Rodríguez, Silvia García Miguélez, Beatriz González Carvajal, Antonia Trinidad González Castro, Isabel Merediz Gutiérrez, María Miranda García, Ana Moreira Varillas, Lucía Villa Gutiérrez (pārstāve: B. González González, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem pašiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 18. janvārī Ramón Baides Fernández u.c. iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2021. gada 24. novembra rīkojumu lietā T-659/21 Baides Fernández u.c./Komisija

(Lieta C-40/22 P)

(2022/C 408/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Ramón Baides Fernández, Alberto Baranda Álvarez, José Luis Bermúdez Cuetos, Juan Carlos Campos Menéndez, María Gloria Díaz Blanco, José Vicente Galán Soto, María José González Delgado, María Rosario López Rodríguez, Erundina Prieto Álvarez, Mónica Regueira Álvarez, Patricia Sánchez Caballero (pārstāve: B. González González, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējiem pašiem segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 4. martā *Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza* (PTTAZ) iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2022. gada 27. janvāra rīkojumu lietā T-736/21 PTTAZ/Komisija

(Lieta C-195/22 P)

(2022/C 408/34)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Plataforma de Trabajador@s Temporales del Ayuntamiento de Zaragoza* (PTTAZ) (pārstāve: B. González González, advokāte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 6. septembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. jūnijā iesniedza *Landgericht Berlin* (Vācija) – VT, UR/*Conny GmbH*

(Lieta C-400/22)

(2022/C 408/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāji: VT, UR

Atbildētāja: *Conny GmbH*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2011/83/ES⁽¹⁾ 8. panta 2. punkta otrai daļai atbilst tas, ka valsts tiesiskais regulējums (šajā gadījumā BGB [Civilkodeksa] 312.j panta 3. punkta otrais teikums, 4. punkts redakcijā, kas bija spēkā no 2014. gada 13. jūnija līdz 2022. gada 27. maijam) tiek interpretēts tādējādi, ka tā piemērošanas joma, tāpat kā Direktīvas 2011/83/ES 8. panta 2. punkta otrās daļas piemērošanas joma attiecas arī uz gadījumu, kad patērētājam ar elektronisko sakaru līdzekļiem slēgta līguma noslēgšanas brīdī ir jāveic maksājums tirgotājam nevis vienmēr, bet tikai pastāvot noteiktiem papildu nosacījumiem – piemēram, tikai tad, ja vēršanās tiesā uz pilnvaras pamata vēlāk ir sekmīga, vai tad, ja vēlāk tiek nosūtīts brīdinājums trešajai personai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV 2011, L 304, 64. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Varhoven kasatsionen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret BG

(Lieta C-427/22)

(2022/C 408/36)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven kasatsionen sad

Apsūdzētais

BG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 4. panta 1. punkta 1) apakšpunktā ietvertā kredītiestādes definīcija ir jāinterpretē tādējādi, ka aizdevumi tiek piešķirti, izmantojot vienīgi tādas līdzekļus, kas pieņemti no klientiem noguldījumu un citu atmaksājamu naudas līdzekļu veidā, vai tomēr kredītiestāde var piešķirt aizdevumus, izmantojot arī līdzekļus no citiem avotiem?
- 2) Kā ir interpretējams “jebkādas formas dokument[a], ko izdod valsts iestādes un kas dod tiesības veikt uzņēmējdarbību” saturs – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012, 4. panta 1. punkta 42) apakšpunkta izpratnē – un vai tas ietver gan apstiprinošo atļaujas piešķiršanas regulējumu, gan apstiprinošo reģistrēšanas regulējumu attiecībā uz kredītiestāžu darbību?

⁽¹⁾ OV 2013, L 176, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret VB

(Lieta C-430/22)

(2022/C 408/37)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Apsūdzētais

VB

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2016/343 ⁽¹⁾ 8. panta 4. punkta otrais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to valsts tiesai, kura aizmuguriski notiesājusi apsūdzēto, lai gan nebija izpildīti 8. panta 2. punktā minētie nosacījumi, ir uzlikts pienākums ar tiešu formulējumu norādīt, ka apsūdzētajam ir šīs direktīvas 9. pantā minētās tiesības uz lietas izskatīšanu no jauna, lai pēc tam un it īpaši tad, kad apsūdzētais tiks aizturēts soda izpildei, viņš varētu tikt informēts par šīm tiesībām? Šis jautājums rodas, ņemot vērā to, ka valsts tiesību aktos nav paredzēts, ka, soda izpildes nolūkā aizturot prombūtnē notiesātu personu, viņa būtu jāinformē par viņas tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna; tajos nav paredzēta arī tiesas iesaistīšanās Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanā soda izpildes nolūkā.

Vai Direktīvas 2016/343 8. panta 4. punkta otrais teikums un konkrēti frāze “tās informē arī par iespēju minēto nolēmumu pārsūdzēt un par tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna vai par citu tiesību aizsardzības līdzekli saskaņā ar 9. pantu” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz informēšanu par oficiāli atzītām tiesībām uz lietas izskatīšanu no jauna vai drīzāk uz informēšanu par tiesībām lūgt šādu lietas izskatīšanu no jauna, turklāt šajā sakarā vēl ir nepieciešama šāda lūguma pamatotības pārbaude?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 28. jūnijā iesniedza *Spetsializiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret PT, SD

(Lieta C-432/22)

(2022/C 408/38)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamatlietas dalībnieki

PT, SD

Prejudiciālie jautājumi

Ja runa ir par kriminālprocesu, kas attiecas uz apsūdzības izvirzīšanu par nodarījumiem, kuri ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, – vai ar LES 19. panta 1. punkta otro teikumu un Hartas 47. panta pirmo un otro daļu ir saderīgs valsts tiesību akts, kurā ir noteikta prasība, ka nevis tiesai, kura izskata lietu un kurā ir iegūti visi pierādījumi, bet gan citai tiesai ir jāpārbauda pēc būtības starp prokuroru un apsūdzēto noslēgtā vienošanās, ja šīs prasības iemesls ir tas, ka ir citi līdzapsūdzētie, kuri nav noslēguši vienošanos?

Vai ar Pamatlēmuma 2004/757 (¹) 5. pantu, Pamatlēmuma 2008/841 (²) 4. pantu, LES 19. panta 1. punkta otro teikumu un Hartas 52. pantu, skatot to kopsakarā ar tās 47. pantu, ir saderīgs valsts tiesību akts, saskaņā ar kuru vienošanās, kas izbeidz kriminālprocesu, tiek apstiprināta tikai tad, ja visi citi līdzapsūdzētie un viņu aizstāvji tai ir piekrituši?

Vai saskaņā ar Hartas 47. panta otro daļu ir nepieciešams, lai tiesa pēc tam, kad tā ir pārbaudījusi un apstiprinājusi vienošanos, atsakās izskatīt pret pārējiem līdzapsūdzētajiem izvirzītās apsūdzības, ja tā par šo vienošanos ir lēmusi tādā veidā, kas neietver nedz paziņojumu par viņu līdzdalību, nedz viņu vainas atzīšanu?

(¹) Padomes Pamatlēmums 2004/757/TI (2004. gada 25. oktobris), ar ko paredz minimuma noteikumus par noziedzīgu darbību pazīmēm un sodiem narkotisko vielu nelikumīgas tirdzniecības jomā (OV 2004, L 335, 8. lpp.).

(²) Padomes Pamatlēmums 2008/841/TI (2008. gada 24. oktobris) par cīņu pret organizēto noziedzību (OV 2008, L 300, 42. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 4. jūlijā iesniedza *Sofiyski rayonen sad* (Bulgārija) – “Em akaunt BG” EOOD/“Zastrahovatelno aktsionerno druzhestvo Armeets” AD

(Lieta C-438/22)

(2022/C 408/39)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Em akaunt BG” EOOD

Atbildētāja: “Zastrahovatelno aktsionerno družestvo Armeets” AD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 101. panta 1. punkts, interpretēts sprieduma apvienotajās lietās C-427/16 un C-428/16, (¹) *CHEZ Elektro Bulgaria* izpratnē, ir jāsaprot tādējādi, ka valsts tiesa var nepiemērot tādu valsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru tiesa nav tiesīga piespriest lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, segt ar atlīdzību advokātam saistītos izdevumus tādā apmērā, kas ir mazāks par atlīdzības minimumu, kurš paredzēts noteikumos, ko pieņēmusi tāda advokātu profesionālā organizācija kā Advokatūras augstākā padome (Bulgārija), ja attiecīgais tiesību akts paredz ne tikai leģitīmu mērķu sasniegšanu, proti, ne tikai attiecībā uz lietas dalībniekiem, bet arī attiecībā uz trešām personām, kurām varētu piespriest segt tiesāšanās izdevumus?
- 2) Vai LESD 101. panta 1. punkts, interpretēts sprieduma apvienotajās lietās C-427/16 un C-428/16, *CHEZ Elektro Bulgaria* izpratnē, ir jāsaprot tādējādi, ka leģitīmie mērķi, kas attaisno valsts tiesību akta piemērošanu, saskaņā ar kuru tiesa nav tiesīga piespriest lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, segt ar atlīdzību advokātam saistītos izdevumus tādā apmērā, kas ir mazāks par atlīdzības minimumu, kurš paredzēts noteikumos, ko pieņēmusi tāda advokātu profesionālā organizācija kā Advokatūras augstākā padome (Bulgārija), ir jāuzskata par tādiem, kas ir noteikti likumā, un tiesa šādu valsts tiesisko regulējumu var nepiemērot, ja tā nesecina, ka konkrētajā gadījumā šie mērķi tiek pārsniegti, vai tomēr ir jāuzskata, ka valsts tiesiskais regulējums nav piemērojams, ja nav iespējams konstatēt šo mērķu sasniegšanu?
- 3) Kuram no lietas dalībniekiem saskaņā ar LESD 101. panta 1. punktu kopsakarā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 (²) 2. pantu civillietā, kurā lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, tiek piespriests segt tiesāšanās izdevumus, ir jāpierāda, ka advokātu profesionālās organizācijas pieņemtajiem noteikumiem par atlīdzības advokātam minimumu ir leģitīms mērķis un tā sasniegšana ir samērīga, ja ir izvirzīts prasījums par atlīdzības advokātam samazināšanu pārmērīguma dēļ – lietas dalībniekam, kas lūdz piespriest tiesāšanās izdevumu segšanu, vai lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs un kurš lūdz šo atlīdzību samazināt?
- 4) Vai LESD 101. panta 1. punkts, interpretēts sprieduma apvienotajās lietās C-427/16 un C-428/16, *CHEZ Elektro Bulgaria* izpratnē, ir jāsaprot tādējādi, ka tādai valsts iestādei kā *Narodnoto sabranie* (Nacionālā sapulce, Bulgārija), ja tā advokātu profesionālajai organizācijai deleģē noteikumu pieņemšanu par minimumcenām, ir tieši jāformulē konkrētas metodes, ar kuru palīdzību ir nosakāms ierobežojuma samērīgums, vai tomēr ir jānosaka profesionālās organizācijas pienākums sniegt skaidrojumu par metodēm, ikreiz kad tā pieņem šādus noteikumus (piem., noteikumu projekta anotācijā vai citos sagatavošanas dokumentos), un attiecīgā gadījumā, ja šādas metodes nav ņemtas vērā, vai tiesai ir jāatsakās piemērot noteikumus, konkrētās summas nemaz nav jānovērtē, un vai šādu metožu pamatota skaidrojuma esamība ir pietiekama, lai prezumētu, ka tiesiskais regulējums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu izvirzītos leģitīmos mērķus?
- 5) Ja atbilde uz ceturto jautājumu būtu noliedzīga, vai LESD 101. panta 1. punkts, interpretēts sprieduma apvienotajās lietās C-427/16 un C-428/16, *CHEZ Elektro Bulgaria* izpratnē, ir jāsaprot tādējādi, ka leģitīmos mērķus, kas attaisno tāda valsts tiesību akta piemērošanu, saskaņā ar kuru tiesa nav tiesīga piespriest lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, segt ar atlīdzību advokātam saistītos izdevumus tādā apmērā, kas ir mazāks par atlīdzības minimumu, kurš paredzēts noteikumos, ko pieņēmusi tāda advokātu profesionālā organizācija kā Advokatūras augstākā padome (Bulgārija), un vai šo mērķu samērīgums tiesai ir jāvērtē, ņemot vērā to ietekmi uz attiecīgajā lietā konkrēti paredzēto summu, un ir jāatsakās piemērot šo summu, ja tā pārsniedz to, kas ir nepieciešams mērķu sasniegšanai, vai tomēr tiesa principā izpēta to kritēriju veidu un izpausmi, kuri summas noteikšanai ir paredzēti noteikumos, un, ja tā secina, ka šie kritēriji konkrētās situācijās var pārsniegt to, kas ir nepieciešams mērķu sasniegšanai, attiecīgo normu nepiemēro nevienā lietā?
- 6) Ar pieņēmumu, ka atlīdzības minimuma leģitīms mērķis ir nodrošināt augstas kvalitātes juridiskos pakalpojumus, vai tādā gadījumā LESD 101. panta 1. punkts pieļauj, ka minimums tiek noteikts, balstoties tikai uz lietas (strīda priekšmeta) veidu, materiālo ieinteresētību lietā un daļēji uz apmeklēto tiesas sēžu skaitu un ņemot vērā citus kritērijus, piemēram, faktisko sarežģītību, piemērojamos valsts un starptautiskos tiesību aktus u.tml.?

- 7) Ja uz piekto jautājumu būtu jāatbild, ka valsts tiesai ikvienā procesā ir atsevišķi jānovērtē, vai iedarbīgas juridiskās palīdzības nodrošināšanas leģitīmie mērķi var attaisnot tiesiskā regulējuma par atlīdzības minimumu piemērošanu, tad pēc kādiem kritērijiem tiesai ir jānovērtē atlīdzības minimuma samērīgums konkrētajā lietā, ja tā uzskata, ka minimums ir noteikts ar mērķi valstī nodrošināt iedarbīgu juridisko palīdzību?
- 8) Vai LESD 101. panta 1. punkts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. panta trešo daļu ir jāinterpretē tādējādi, ka, vērtējot septīto jautājumu, ir jāņem vērā izpildvaras apstiprinātais regulējums par atlīdzību, ko valsts maksā pēc tiesas ierosmes ieceltiem advokātiem, kas – pamatojoties uz likumisku atsauci – ir uzskatāma par kompensācijas maksimumu juriskonsulta pārstāvētam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir labvēlīgs?
- 9) Vai LESD 101. panta 1. punkts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 47. pantu ir jāinterpretē tādējādi, ka, vērtējot septīto jautājumu, valsts tiesai ir pienākums norādīt tādu atlīdzības apmēru, kas ir pietiekams, lai sasniegtu mērķi nodrošināt augstas kvalitātes juridisko palīdzību, un kas tiesai ir jāsalīdzina ar apmēru, kurš izriet no tiesiskā regulējuma, un ir jānorāda pamatojums apmēram, ko tā noteikusi pēc sava ieskata?
- 10) Vai LESD 101. panta 2. punkts kopsakarā valsts procesuālo līdzekļu iedarbīguma principu un tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principu ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai, kas konstatē, ka uzņēmumu apvienības lēmums, nosakot saviem biedriem minimuntarifu, lai gan nepastāv pamatoti iemesli šādas ierobežojošās pieļaušanai, pārkāpj konkurences ierobežojumu aizliegumu, ir pienākums piemērot attiecīgajā lēmumā noteiktās tarifu minimumlīkmes, jo tās atspoguļo faktiskās to pakalpojumu cenas tirgū, uz kuriem attiecas šis lēmums, tāpēc ka visām personām, kuras sniedz attiecīgo pakalpojumu, ir pienākums būt šīs apvienības biedriem?

(¹) ECLI:EU:C:2017:890.

(²) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. jūlijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020/Obshtina Razgrad

(Lieta C-441/22)

(2022/C 408/40)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na operativna programa “Regioni v rastezh” 2014-2020

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Obshtina Razgrad

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2014/24 (¹) 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru noteikumu par būtiskām izmaiņām publiskā iepirkuma līgumā pārkāpumu var konstatēt tikai tad, ja puses ir parakstījušas rakstisku vienošanos/līguma pielikumu par grozījumiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša: Vai ar Direktīvas 2014/24 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru prettiesiska izmaiņu veikšana publisko iepirkumu līgumos var izrietēt ne vien no pušu parakstītas rakstiskas vienošanās, bet arī no pušu kopīgām darbībām, kas ir pretrunā noteikumiem par publiskā iepirkuma līguma izmaiņām un izpaužas saziņā un tās rakstiskās pēdās (kā tas ir pamatlietā), kas ļauj izdarīt secinājumu par saskaņotu gribu attiecībā uz minēto izmaiņu veikšanu?

- 3) Vai ar Direktīvas 2014/24S 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru tādā situācijā kā pamatlietā (kurā iepirkuma procedūras dokumentos ir noteikts maksimālais termiņš un vēlākais līguma izpildes termiņš; termiņš ir viens no rādītājiem piedāvājumu vērtēšanas metodikā; līgums faktiski ir izpildīts, pārsniedzot dokumentos paredzēto maksimālo termiņu un vēlāko datumu, nepastāvot neparedzamiem apstākļiem; līgumslēdzēja iestāde ir pieņēmusi izpildi bez iebildumiem un nav pieprasījusi līgumsodu par kavējumu) līguma izpilde, kas notikusi, pārkāpjot iepirkuma procedūras dokumentos un līgumā iekļautos nosacījumus attiecībā uz termiņu, gadījumā, ja nepastāv neparedzami apstākļi un ja līgumslēdzēja iestāde nav cēlusi iebildumus, ir vērtējama tikai kā līguma nepienācīgas izpildes veids, nevis kā prettiesiski veiktas būtiskas izmaiņas publiskā iepirkuma līguma daļā, kas attiecas uz izpildes termiņu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 5. jūlijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”/Obshtina Balchik

(Lieta C-443/22)

(2022/C 408/41)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: Zamestnik ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Natsionalnia organ po programa “INTERREG V-A Rumania – Bulgaria 2014-2020”

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Obshtina Balchik

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2014/24 (¹) 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru noteikumu par būtiskām izmaiņām publiskā iepirkuma līgumā pārkāpumu var konstatēt tikai tad, ja puses ir parakstījušas rakstisku vienošanos/līguma pielikumu par grozījumiem?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga: Vai ar Direktīvas 2014/24 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru prettiesiska izmaiņu veikšana publisko iepirkumu līgumos var izrietēt ne vien no pušu parakstītas rakstiskas vienošanās, bet arī no pušu kopīgām darbībām, kas ir pretrunā noteikumiem par publiskā iepirkuma līguma izmaiņām un izpaužas saziņā un tās rakstiskās pēdās (kā tas ir pamatlietā), kas ļauj izdarīt secinājumu par saskaņotu gribu attiecībā uz izmaiņu veikšanu?
- 3) Vai jēdziens “ar pienācīgu rūpību sagatavojusi sākotnējo iepirkuma procedūru” Direktīvas 2014/24 [109]. apsvēruma izpratnē daļā, kas attiecas uz darbību veikšanas termiņu, liek novērtējumā iekļaut arī tādus riskus, kas izriet no parastiem meteoroloģiskajiem apstākļiem, kuri var nelabvēlīgi ietekmēt publiskā iepirkuma līguma izpildi noteiktajā termiņā, kā arī tiesību aktos noteiktus aizliegumus attiecībā uz darbību veikšanu noteiktā laikposmā publiskā iepirkuma līguma izpildes laikposma ietvaros?

- 4) Vai jēdziens “neparedzami apstākļi” Direktīvas 2014/24 izpratnē attiecas tikai uz apstākļiem, kuri radušies pēc publiskā iepirkuma piešķiršanas (kā tas ir paredzēts *Dopádnitelni razporedbi na Zakona za obshtestvenite porachki* [Publisko iepirkumu likuma papildu noteikumu] 2. panta 27. punktā) un kurus nevarēja paredzēt pat tad, ja sagatavošanās ir veikta ar pienācīgu rūpību, un kuru cēlonis nav pušu darbības vai bezdarbība, bet kuri padara neiespējamu izpildi saskaņā ar noliktajiem nosacījumiem? Vai arī direktīvā nav prasīts, lai šie apstākļi būtu radušies pēc publiskā iepirkuma piešķiršanas?
- 5) Vai parasti meteoroloģiskie apstākļi, kas nav “neparedzami apstākļi” Direktīvas 2014/24 [109]. apsvēruma izpratnē, kā arī likumā noteikts aizliegums veikt būvdarbus noteiktā laikposmā, kas izsludināts pirms publiskā iepirkuma piešķiršanas, ir objektīvs attaisnojums līguma izpildes termiņa neievērošanai? Vai šādā situācijā dalībniekam (rīkojoties ar pienācīgu rūpību un ievērojot godprātības principu) ir pienākums, aprēķinot piedāvāto termiņu, ņemt vērā parastos riskus, kas var ietekmēt publiskā iepirkuma līguma izpildi noteiktajā termiņā?
- 6) Vai ar Direktīvas 2014/24 72. panta 1. punkta e) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 4. punkta a) un b) apakšpunktu, ir pieļaujams valsts tiesiskais regulējums vai šī tiesiskā regulējuma interpretācijas un piemērošanas prakse, saskaņā ar kuru tādā situācijā kā pamatlietā pretiesiskas izmaiņas publisko iepirkumu līgumos var izrietēt no tā, ka līguma izpildes termiņš noteiktās robežās ir nosacījums dalībai iepirkuma procedūrā (un šo robežu neievērošanas gadījumā dalībnieks no tās tiek izslēgts); publiskā iepirkuma līguma izpilde nav veikta noteiktajā termiņā sakarā ar parastiem meteoroloģiskajiem apstākļiem un pirms publiskā iepirkuma piešķiršanas izsludinātos tiesību aktos noteiktu aizliegumu veikt darbības, uz kurām attiecas līguma priekšmets, un kas nav neparedzami apstākļi; līguma izpilde tika pieņemta, neceļot iebildumus attiecībā uz termiņu, un netika pieprasīts līgumsods par kavējumu, un tādējādi iepirkuma procedūras dokumentos tika izmainīts būtisks nosacījums, kas noteica konkurences vidi, un ietekmēts ekonomiskās [konkurences] samērs par labu darbuzņēmējam?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV 2014, L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 6. jūlijā iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Caixabank SA u.c./ADICAE u.c.*

(Lieta C-450/22)

(2022/C 408/42)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējas: *Caixabank SA*, *Caixa Ontinyent SA*, *Banco Santander SA*, kas ir *Banco Popular Español SA* un *Banco Pastor SA* saistību pārņēmēja, *Targobank SA*, *Credifimo SAU*, *Caja Rural de Teruel SCC*, *Caja Rural de Navarra SCC*, *Cajasiete Caja Rural SCC*, *Liberbank SA*, *Banco Castilla La Mancha SA*, *Bankia SA*, kas ir *Banco Mare Nostrum SA* saistību pārņēmēja, *Unicaja Banco SA*, *Caja Rural de Asturias SA*, *Caja de Arquitectos SCC (Arquia Bank SA)*, *Nueva Caja Rural de Aragón SC*, *Caja Rural de Granada SCC SA*, *Caja Rural del Sur SCC*, *Caja Rural de Jaén, Barcelona y Madrid SCC*, *Caja Rural de Albacete, Ciudad Real y Cuenca SCC (Globalcaja)*, *Caja Laboral Popular SCC (Kutxa)*, *Caja Rural Central SCC*, *Caja Rural de Extremadura SCC*, *Caja rural de Zamora SCC*, *Banco Sabadell SA*, *Banca March SA*, *Ibercaja*, *Banca Puyo SA*

Atbildētājas kasācijas instancē: *ADICAE*, *M.A.G.G.*, *M.R.E.M.*, *A.B.C.*, *Óptica Claravisión SL*, *A.T.M.*, *F.A.C.*, *A.P.O.*, *P.S.C.*, *J.V. M.B.*, kas ir *C.M.R.* saistību pārņēmēja

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts, ciktāl tas atsaucas uz apstākļiem līguma slēgšanas brīdī, un tās pašas direktīvas 7. panta 3. punkts, ciktāl tas atsaucas uz līdzīgiem noteikumiem, attiecas uz abstraktu tādu noteikumu izvērtējumu pārskatāmības kontroles nolūkos kolektīvas prasības ietvaros, ko izmantojušas vairāk nekā simts finanšu iestādes miljonos bankas līgumu, līguma slēgšanas brīdī neņemot vērā nedz piedāvātās pirmslīguma informācijas līmeni par noteikuma juridiskajām un ekonomiskajām sekām, nedz pārējos katra konkrētā līguma slēgšanas apstākļus?
- 2) Vai ar Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 2. punktu un 7. panta 3. punktu saderīgi ir tas, ka var veikt abstraktu pārskatāmības kontroli no vidusmēra patērētāja viedokļa, ja daudzi līgumu piedāvājumi ir adresēti dažādām konkrētām patērētāju grupām vai ja noteikumu ir paredzējušas ļoti daudzas iestādes ar ekonomiski un ģeogrāfiski ļoti dažādām darbību veikšanas jomām ļoti ilgā laikposmā, kura gaitā sabiedrības zināšanas par šiem noteikumiem ir attīstījušās?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 13. jūlijā iesniedza *Spetsialisiran nakazatelen sad* (Bulgārija) – Kriminālprocess pret VB

(Lieta C-468/22)

(2022/C 408/43)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsialisiran nakazatelen sad

Apsūdzētais

VB

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Direktīvas 2016/343⁽¹⁾ 9. pantu un efektivitātes principu saderīga ir tāda valsts tiesību norma kā NPK 423. panta 3. punkts, kurā noteikts, ka personai, kas iesniegusi pieteikumu par lietas izskatīšanu no jauna, tādēļ ka viņa bija prombūtnē un nebija izpildīts neviens no [šīs direktīvas] 8. panta 2. punktā minētajiem nosacījumiem, ir pienākums personīgi ierasties tiesā, lai tā varētu izskatīt šādu pieteikumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/343 (2016. gada 9. marts) par to, lai nostiprinātu konkrētus nevainīguma prezumpcijas aspektus un tiesības piedalīties klātienē lietas izskatīšanā tiesā kriminālprocesā (OV 2016, L 65, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 10. augustā *Roberto Aquino* iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 1. jūnija spriedumu lietā T-253/21 *Aquino/Parlaments*

(Lieta C-534/22 P)

(2022/C 408/44)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Roberto Aquino* (pārstāvji: *L. Levi* un *S. Rodrigues*, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu,
- izspriest šo lietu pēc būtības, Tiesai atzīstot, ka prasītāja pirmajā instancē celtā prasība ir pamatota,
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

1. Tiesību kļūda, sniedzot kļūdainu interpretāciju šaubu kritērijam, kas dod iespēju administrācijai iejaukties vēlēšanu procesā, kura mērķis ir ievēlēt Personāla komitejas prezidiju – Pretrunīgs pamatojums – Tiesību uz pulcēšanās un biedrošanās brīvību (Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12. pants) pārkāpums, kas izpaužas kā jebkādas nepamatotas administrācijas iejaukšanās vēlēšanu procesā aizliegums.
2. Noteiktu dokumentu, kas sagatavoti pēc atbildētāja pieprasījuma vēlēšanu procesa kontroles nolūkā, kļūdaina kvalifikācija – Sava pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde, ko pieļāvusi tiesa
3. Lietas materiālu sagrozīšana un Personāla komitejas konstitutīvajai sanāksmei piemērojamo noteikumu kļūdaina interpretācija – Tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. augustā iesniedza Oberster Gerichtshof
(Austrija) – GF/Schauinsland-Reisen GmbH**

(Lieta C-546/22)

(2022/C 408/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: GF

Atbildētāja: Schauinsland-Reisen GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas (ES) 2015/2302⁽¹⁾ (Komplekso ceļojumu direktīva) 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka organizators uz nenovēršamiem ārkārtas apstākļiem, kuru dēļ tas nespēj izpildīt līgumu, var norādīt jau tad, ja klienta dalībvalsts kompetentā iestāde pirms plānotā ceļojuma sākuma ir izsludinājusi augstākās pakāpes brīdinājumu par ceļošanu uz galamērķa valsti?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2015/2302 12. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nenovēršami un ārkārtas apstākļi nepastāv tad, ja ceļotājs, zinot par brīdinājumu par ceļošanu un apzinoties nedrošību saistībā ar pandēmijas situācijas turpmāko attīstību, ir darījis zināmu apņemšanos tomēr doties ceļojumā un ja organizatoram šāda ceļojuma veikšana nebūtu bijusi neiespējama?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV 2015, L 326, 1. lpp.).

Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2022. gada 21. jūlija rīkojums (*Cour d'appel de Bruxelles* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AB, AB-CD/Z EF

(Lieta C-265/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/46)

Tiesvedības valoda – franču

Tiesas otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 263, 5.7.2021.

Tiesas priekšsēdētāja 2022. gada 9. augusta rīkojums (*Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – TX/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-481/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/47)

Tiesvedības valoda – vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 422, 18.10.2021.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2022. gada 4. augustā – Genzyme Europe/Komisija

(Lieta T-483/22)

(2022/C 408/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Genzyme Europe BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji: P. Bogaert, B. Van Vooren un M. Oyarzabal Arigita, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2022. gada 24. jūnija Lēmumā C(2022) 4531 *final* – vismaz netieši – ietverto lēmumu par to, ka alfa avalglikozidāze nav kvalificējama kā “jauna aktīvā viela”;
- atcelt šā Komisijas lēmuma 5. pantu, kurā noteikts, ka zāles “Nexviadyme – Alfa avalglikozidāze” nav klasificējama kā zāles reti sastopamu slimību ārstēšanai; un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts) ⁽²⁾ 14. panta 11. punkts, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, kā arī nav sniegts pienācīgs pamatojums (attiecībā pret apstrīdētā lēmuma pirmo daļu, ar ko atteikts “jaunas aktīvās vielas” statuss).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā nostiprinātais labas pārvaldības princips (attiecībā pret apstrīdētā lēmuma pirmo daļu, ar ko atteikts “jaunas aktīvās vielas” statuss).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai ⁽³⁾ 5. panta 12. punkta b) apakšpunkta, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un ka nav pienācīgi norādīts pamatojums (attiecībā pret apstrīdētā lēmuma otro daļu, ar ko anulēts apzīmējums “reti sastopamu slimību ārstēšanai”).

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV 2001, L 31, 1. lpp.), ar grozījumiem.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV 2004, L 36, 1. lpp.), ar grozījumiem.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 141/2000 (1999. gada 16. decembris) par zālēm reti sastopamu slimību ārstēšanai (OV 2000, L 18, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 19. augustā – Schrom Farms/Komisija**(Lieta T-507/22)**

(2022/C 408/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schrom Farms spol. s r. o. (Velké Albrechtice, Čehija) (pārstāvis: S. Sobolová un O. Billard, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2022/908 (2022. gada 8. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus izdevumus, kuri dalībvalstīm radušies Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) satvarā (izzināts ar dokumenta numuru C(2022) 3543) (OV 2022, L 157, 15. lpp.), ciktāl ar to no Savienības finansējuma izslēdz izdevumus saistībā ar dotāciju, ko 30 606,96 EUR apmērā prasītājai piešķirušas Čehijas iestādes;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus un
- uzdot veikt jebkādos citus pasākumus, kurus tā uzskatītu par nepieciešamiem.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumā prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar dotāciju, ko 30 606,96 EUR apmērā prasītājai piešķirušas Čehijas iestādes, saistīto izdevumu izslēgšana no Savienības finansējuma nav pietiekami pamatota, proti, nav norādīts nekāds pamatojums, bet tas esot pretrunā LESD 296. pantam, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktam.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav ievērojusi prasītājas pamattiesības – gan tieši, gan netieši, jo revīzijas, kas noslēdzās ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu, gaitā prasītājai neesot tikusi dota iespēja paust savu viedokli, lai gan minētais lēmums it kā nelabvēlīgi ietekmējot prasītājai piešķirto dotāciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētājai nav kompetences interpretēt un piemērot dalībvalstu tiesību aktus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav pierādījusi Čehijas tiesību aktu saturu un ir kļūdījusies to interpretēšanā un piemērošanā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir kļūdījusies arī ES tiesību normu interpretēšanā un piemērošanā, proti, tā esot nepareizi atzinusi, ka ir pārkāpts 61. panta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam (OV 2018, L 193, 1. lpp.), un esot piemērojusi Čehijas noteikumus par interešu konfliktiem, tādējādi pārkāpdama ES tiesību pamatprincipus, tostarp vienlīdzīgas attieksmes principu un diskriminācijas aizlieguma principu.

Prasība, kas celta 2022. gada 31. augustā – PAN Europe/Komisija**(Lieta T-536/22)**

(2022/C 408/50)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Brisele (Beļģija), (pārstāvis: A. Bailleux, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt lēmumu, kas prasītājam likumīgi paziņots 2022. gada 18. jūlijā un ar kuru tiek noraidīts pieteikums veikt iekšējo pārskatīšanu Komisijas Īstenošanas regulai (ES) 2021/2049 (2021. gada 24. novembris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū atjauno darbīgās vielas cipermetrīna kā aizstājamas vielas apstiprinājumu un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu ⁽¹⁾;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza tikai vienu pamatu par piesardzības principa pārkāpumu un Savienības pienākuma nodrošinātu augstu sabiedrības veselības un vides aizsardzības līmeni atbilstoši LESD 9., 11. pantam un 168. panta 1. punktam, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. un 37. pantam neizpildi.

⁽¹⁾ OV 2021, L 420, 6. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 2. septembrī – Sanity Group/EUIPO – AC Marca Brands (“Sanity Group”)**(Lieta T-541/22)**

(2022/C 408/51)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Sanity Group GmbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: B. Koch un V. Wolf, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: AC Marca Brands, SL (Barselona, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīga strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Sanity Group” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 110 653

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 22. jūnija lēmums lietā R 2107/2021-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2022. gada 4. septembrī – *Martin Rodrigo/EUIPO – Louis Vuitton Malletier*
("CALIFORNIA Dreaming by Made in California")**

(Lieta T-542/22)

(2022/C 408/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Andres Carlos Martin Rodrigo* (*Fuente el Saz de Jarama*, Spānija) (pārstāvis: *J. L. Donoso Romero*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Louis Vuitton Malletier* (Parīze, Francija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "CALIFORNIA Dreaming by Made in California" reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 224 612

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2022. gada 2. jūnija lēmums lietā R 2242/2021-5

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu visos tā aspektos;
- kā rezultātā iebildumi būtu pilnībā jānoraida un līdz ar to Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes reģistrācijas pieteikums būtu jāapmierina attiecībā uz visām precēm un pakalpojumiem;
- piespriest *EUIPO* un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2022. gada 5. septembrī – *Laboratorios Ern/EUIPO – BRM Extremities* (“BIOPLAN”)**(Lieta T-543/22)**

(2022/C 408/53)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Laboratorios Ern, SA (Barselona, Spānija) (pārstāve: S. Correa Rodríguez, advokāte)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: BRM Extremities Srl (Milāna, Itālija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece**Attiecīga strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BIOPLAN” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 095 065**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 6. jūnija lēmums lietā R 2147/2021-5***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un *BRM Extremities Srl*, gadījumā, ja *BRM Extremities Srl* nolemtu iestāties šajā lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 6. septembrī – *Prolactal/EUIPO – Prolactea* (“PROLACTAL”)**(Lieta T-549/22)**

(2022/C 408/54)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja: Prolactal GmbH (Hartberg, Austrija) (pārstāvji: H. Roerdink un S. Janssen, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Prolactea, SAU (Castrogonzalo, Spānija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes īpašiece: prasītāja Vispārējā tiesā**Attiecīga strīdus preču zīme: preču zīmes “PROLACTAL” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 475 897*

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 10. jūnija lēmums lietā R 752/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz *Prolactal*;
- piespriest EUIPO atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 4. punkta pārkāpums;
- tiesiskās palāvības aizsardzības principa un tiesiskās drošības principa pārkāpums, jo EUIPO lēmums, ka *Prolactal* iesniegtie lūgumi sniegt izmantošanas pierādījumus neatbilst Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 10. panta 1. punkta prasībām un tādējādi ir nepieņemami, neesot samērīgs ar tā radītajām sekām;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta pārkāpums;
- tiesiskās palāvības aizsardzības principa un tiesiskās drošības principa pārkāpums, jo EUIPO prasītājam noteiktais pierādīšanas pienākuma slogs pārsniedzot to, kas būtu sagaidāms no prasītājas, tai sniedzot pierādījumus par līdzpastāvēšanu;
- attiecīgās judikatūras, kas attiecas uz sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu, neievērošana.

Prasība, kas celta 2022. gada 7. septembrī – *mataharispaclub/EUIPO – Rouha* (“SpaClubMatahari”)

(Lieta T-552/22)

(2022/C 408/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: mataharispaclub s. r. o. (Mníšek pod Brdy, Čehijas Republika) (pārstāvis: M. Diamant, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Alena Rouha (Prāga, Čehijas Republika)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “SpaClubMatahari” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 17 642 661

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2022. gada 30. jūnija lēmums lietā R 937/2021-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 2. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 60. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 9. septembrī – Francija/Komisija**(Lieta T-555/22)**

(2022/C 408/56)

*Tiesvedības valoda – franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji: T. Stehelin, A. Daniel un E. Leclerc)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/400/22 “Administratori (AD 7) un eksperti (AD 9) aizsardzības rūpniecības jomā un kosmosa jomā”, kas 2022. gada 16. jūnijā publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽¹⁾;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par to, ka paziņojums par atklāto konkursu EPSO/AD/400/22 “Administratori (AD 7) un eksperti (AD 9) aizsardzības rūpniecības jomā un kosmosa jomā” (turpmāk tekstā – “apstrīdētais paziņojums par konkursu”) radot neattaisnotu diskrimināciju valodas dēļ.
2. Otrais pamats ir par prasības pieņemti darbā vispējīgākos, visefektīvākos un visgodprātīgākos ierēdņus neizpildi.
3. Trešais pamats ir par to, ka strīdīgajā paziņojumā par konkursu esot apietas Līgumos paredzētās procedūras valodu lietojuma noteikšanai Savienības iestādēs un to piemērošanas kārtība.
4. Ceturtais pamats ir par to, ka Eiropas Savienība neesot ievērojusi pienākumu respektēt savu kultūru un valodu daudzveidību un nodrošināt Eiropas kultūras mantojuma aizsardzību un sekmēšanu.
5. Piektais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.

⁽¹⁾ OV 2022, C 233A, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 13. septembrī – HF/Parlaments**(Lieta T-565/22)**

(2022/C 408/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: HF (pārstāvis: A. Tymen, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;

tāpēc:

- atcelt 2021. gada 3. novembra lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītājas 2014. gada 11. decembra lūgums sniegt palīdzību;
- vajadzības gadījumā atcelt 2022. gada 3. jūnija lēmumu, kas saņemts 2022. gada 7. jūnijā un ar ko ir noraidīta prasītājas 2022. gada 3. februāra sūdzība;
- piespriest atbildētājam samaksāt zaudējumu atlīdzību, kas *ex aequo et bono* ir noteikta 50 000 EUR, lai atlīdzinātu prasītājai nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka komitejas īstenotā procedūra esot prettiesiska, esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants un Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 24. pants.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļautas kļūdas vērtējumā, pārkāpts pienākums sniegt palīdzību un Civildienesta noteikumu 12.a un 24. pants.

Vispārējās tiesas 2022. gada 8. septembra rīkojums – *Schenk Italia/EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella* (“AMICONE”)**(Lieta T-474/21) ⁽¹⁾**

(2022/C 408/58)

Tiesvedības valoda – itāļu

Sestās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 382, 20.9.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 8. septembra rīkojums – *Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar* (Divu apgrieztu leņķveida uzšuvju attēlojums)

(Lieta T-608/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Sestās palātas priekšsēdētāja ir izdevusi rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 471, 22.11.2021.

Vispārējās tiesas 2022. gada 8. septembra rīkojums – *Automobiles Citroën/EUIPO – Polestar* (Divu apgrieztu leņķveida uzšuvju attēlojums)

(Lieta T-625/21) ⁽¹⁾

(2022/C 408/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Sestās palātas priekšsēdētāja ir izdevusi rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 471, 22.11.2021.

